ΤΕΥΧΟΣ 51
ΙΟΥΝΙΟΣ 2024
ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΑ ΠΟΛΥΧΡΟΝΑΚΟΥ
ΣΠΑΡΤΗ, ΑΛΚΜΑΝΟΣ 1 (ΛΕΩΠΟΥΛΕΪΚΑ)
ΤΗΛ.: 27310 23113
www.poluxronakou.gr
E-mail: schoolpoluxronakou@gmail.com

Φωτεινές Ημέρες του Εκπαιδευτηρίου μας

«Διανύοντας τη 2η πεντηκονταετία μας»

Το πλήθος και η ποιότητα των γνώσεων που παρέχει στους μαθητές του το Πρότυπο Εκπαιδευτήριο Σπάρτης και τα κίνητρα που τους δίνει για ωφέλιμη δραστηριοποίηση είναι τα στοιχεία που τους οδηγούν σε «φωτεινούς δρόμους».

Η γνώση δεν προσφέρεται μόνο από τις σελίδες των βιβλίων, ούτε μόνο στον περιορισμένο χώρο μιας αίθουσας. Γνώση είναι η ίδια η ζωή και για να ενταχθεί ομαλά σ' αυτήν το παιδί, πρέπει να γνωρίσει όλες τις πτυχές της.

Έτσι μέσα από δράση, εμπειρίες, βιώματα, ανακαλύψεις, διαπιστώσεις, εργασία, αυθόρμητη κινητοποίηση, ανθίζει ο καρπός της γνώσης.

Το «Πρότυπο Εκπαιδευτήριο Σπάρτης» είναι από τα σχολεία που «πλάθουν» αυριανούς ολοκληρωμένους ανθρώπους.

Οι Πανελλήνιες και Πανευρωπαϊκές βραβεύσεις μαθητών, δασκάλων και του ίδιου του Εκπαιδευτικού συγκροτήματος και κυρίως οι συνεχείς επιτυχίες σε σπουδαστικό και επαγγελματικό τομέα των αποφοίτων του Σχολείου, το επιβεβαιώνουν.

Ξεφυλλίζοντας το ημερολόγιο των κοινωνικών δράσεων του Πρότυπου Εκπαιδευτηρίου Σπάρτης, αξίζει να σταθούμε σε μερικές δραστηριότητες της χρονιάς που πέρασε δια των οποίων παρουσιάζεται η ευρύτητα του παιδαγωγικού έργου του σχολείου.

Η ποικιλία των δραστηριοτήτων στις οποίες εμπλέκονται και η δημιουργικότητα των εργασιών ολοκληρώνουν τη βιωματική διάσταση των εκπαιδευτικών μας μεθόδων και των πολιτιστικών μας αναζητήσεων.

22 Σεπτεμβρίου – «Μια μέρα χωρίς αυτοκίνητο»: Μαθητές μοίρασαν στους κεντρικούς δρόμους της Σπάρτης ιχνογραφήματα με σκοπό τη μείωση των καυσαερίων.

4 Οκτωβρίου – «Μέρα προστασίας των ζώων»: Μοιράστηκαν αφίσες στην κεντρική πλατεία της Σπάρτης.

27 Οκτωβρίου – «Εθνική εορτή»: Πανηγυρικός εορτασμός με σκετς, αναπαραστάσεις και έκθεση αναμνηστικού υλικού για το Έπος του 1940.

8 Νοεμβρίου – «Εορτή της Αεροπορίας μας»: Επίσκεψη στο πολεμικό Αεροδρόμιο της Καλαμάτας.

10 Νοεμβρίου – «Επίσκεψη του αρχαιολογικού χώρου της Μεσσήνης.

8 Δεκεμβρίου – α. «Επίσκεψη στο αρχαιολογικό μουσείο Αθηνών και στο Πολυτεχνείο».

8 Δεκεμβρίου – β. «Θεατρική παράσταση ¨Ο μικρός Πρίγκιπας¨».

15 Δεκεμβρίου – «Χριστουγεννιάτικη εκδήλωση του Νηπιαγωγείου και του Δημοτικού, με αναπαραστάσεις της γέννησης και χορευτικά δρώμενα».

5-23 Δεκεμβρίου – «Μοιράστηκαν γαλοπούλες σε οικογένειες της Σπάρτης».

8 Μαρτίου – «Ημέρα της Γυναίκας»: 30 γυναίκες που άλλαξαν τον κόσμο. Παρουσίαση από την Δ' τάξη.

15 Μαρτίου – «Αποκριάτικος σχολικός χορός μεταμφιεσμένων».

25 ΜΑΡΤΙΟΥ 2024!

Οι μαθητές/μαθήτριες των τάξεων Δ΄, Ε΄και ΣΤ΄, επισκεφθήκαμε το αρχαιολογικό πάρκο των 400 στρεμμάτων στην Αρχαία Μεσσήνη με το άριστα διατηρημένο αρχαίο θέατρο.

ΤΟ ΠΡΟΤΥΠΟ ΙΔΙΩΤΙΚΟ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΟ ΣΠΑΡΤΗΣ ΠΟΛΥΧΡΟΝΑΚΟΥ
ΣΥΝΕΧΙΖΕΙ ΤΗΝ ΕΠΙΤΥΧΗΜΕΝΗ ΠΟΡΕΙΑ ΤΟΥ!

ΔΗΜΟΤΙΚΟ
- ✓ Αγγλικά κάθε μέρα σε όλες τις τάξεις
- ✓ Γερμανικά απο την Ε΄ τάξη
- ✓ Υπολογιστές, Ρομποτική

ΝΗΠΙΑΓΩΓΕΙΟ - ΠΑΙΔΙΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ
- ✓ Λειτουργούν τα τμήματα: Ελαφάκια, Σπουργιτάκια, Χελιδονάκια, Πιγκουινάκια
- ✓ Ολοήμερο πρόγραμμα 7.00π.μ - 16.00μ.μ.
- ✓ Ημιδιατροφή ή Πλήρης Διατροφή
- ✓ Παιδότοπος - Κομπιούτερ - Κουκλοθέατρο

ΜΕΛΕΤΗ ΣΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΕΩΣ τις 15.30μ.μ.
- ✓ Διαδραστικοί Πίνακες Αφής σε όλες τις τάξεις
- ✓ Δραστηριότητες: Μπάσκετ, Βόλευ. Τέννις, Χορός, Σκάκι
- ✓ Πλοπλαστική, Ζωγραφική, Γήπεδο 5Χ5, με χλοοτάπητα FIFA 4
- ✓ Ειδικά προγράμματα για τις εργαζόμενες μητέρες

50 χρόνια πείρας ενσυνείδητης εργασίας και αναγνωρίσεως στον πανελλαδικό και πανευρωπαικό εκπαιδευτικό χώρο, εγγυώνται για το παιδί σας την καλύτερη εκπαίδευση και την επιτυχία στην ζωή.

Χαρίστε στο παιδί σας ευτυχισμένα παιδικά χρόνια αναθέτοντας το ξεκίνημα της ζωής του στο ¨ΠΡΟΤΥΠΟ¨ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΟ ΣΠΑΡΤΗΣ!

Η καλύτερη εκπαίδευση για το παιδί σας στην πιο προσιτή τιμή!

E-mail: schoolpoluxronakou@gmail.com // www.poluxronakou.gr // ΕΓΓΡΑΦΕΣ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΑ 8.00π.μ. - 20.00μ.μ.

16 Μαρτίου – Αποκριάτικη παρέλαση των μαθητών με θέμα «101 Σκυλάκια Δαλματίας»
22 Μαρτίου – «Επίσημη Εθνική γιορτή Νηπιαγωγείου & Δημοτικού»:
2 Απριλίου – «Γιορτή παιδικού βιβλίου - Στο μονοπάτι του βιβλίου».
11 Απριλίου – «Αναχωρούν για 5θήμερη εκδρομή στα Ιόνια νησιά οι μαθητές Ε' και Στ' τάξεων».
Λόγω χώρου, απλώς αναφέρουμε τις επισκέψεις των μαθητών μας σε Μυστρά, Μουσείο, Ιερό Ορθίας Αρτέμιδος, Πινακοθήκη, Βιβλιοθήκη, Αρχαία Σπάρτη, Στάδιο, τις αναφορές μας στον Παύλο Μελά, στις 21 Μαρτίου ημέρα μνήμης Ελύτη, 8 Μαρτίου ημέρα Ερρίκου Ντυνάν, 19 Απριλίου ημέρα Φιλελληνισμού, 22 Απριλίου ημέρα της γης, τη συμμετοχή μας σε Πανελλήνιους και Πανευρωπαϊκούς Διαγωνισμούς ποίησης, ζωγραφικής, μαθηματικών, καθώς και τις συμμετοχές μας σε αθλητικούς αγώνες στίβου μπάσκετ και βόλεϊ.
Η συντακτική επιτροπή

Ά ΤΑΞΗ

«ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΑ ΣΩΡΟ ... ΤΙ ΘΑ ΔΙΑΛΕΞΩ ΑΠΟΡΩ!»

Σε κάθε παιδί κρύβεται ένας κόσμος από ατελείωτες δυνατότητες και όνειρα. Μεγαλώνοντας, η ερώτηση "Τι θέλω να γίνω όταν μεγαλώσω;" γίνεται ολοένα και πιο επίκαιρη. Τα «Πρωτάκια» σκέπτονται από τώρα το επάγγελμα που θα τα κάνει να νιώθουν ευτυχισμένα και πετυχημένα.

Γιώργος Μπουρλόκας, Α' τάξη - Ο ποδοσφαιριστής:
Ο καλύτερος ποδοσφαιριστής του κόσμου. Αυτό ονειρεύομαι να γίνω! Να βάζω γκολ, να κάνω ψαλιδάκια και τάκλιν. Τα παιδιά θα μου ζητάνε αυτόγραφα και θα έχουν αφίσες με τη φωτογραφία μου στο δωμάτιό τους. Γνωστές εταιρείες θα μου ζητάνε να κάνω διαφήμιση στα προϊόντα τους και εγώ θα βγάζω πολλά λεφτά για να βοηθάω φτωχούς ανθρώπους και παιδιά.

Άγγελος Μαυρομιχάλης, Α' τάξη - Ο εφευρέτης:
Εφευρέτες και επιστήμονες πάντα χρειάζονται στον κόσμο. Έτσι επιθυμώ να γίνω κι εγώ επιστήμονας – εφευρέτης. Βρίσκω πολύ ενδιαφέρον να ανακαλύπτουμε πώς λειτουργεί το σύμπαν και να μπορούμε να ταξιδεύουμε στον χωροχρόνο. Το παρελθόν και το μέλλον είναι απέραντα και πρέπει να βρούμε πώς συνδέονται με τους πλανήτες.

Άννα Μπουγάδη, Α' τάξη - Η δασκάλα:
Όταν μεγαλώσω θα μου άρεσε να γίνω δασκάλα. Να μαθαίνω στα παιδιά να γράφουν, να διαβάζουν και να μετρούν. Μα πάνω από όλα να τους μάθω πώς θα γίνουν καλοί κι ευτυχισμένοι άνθρωποι.

Δημήτρης Κερασιώτης, Α' τάξη - Ο πιλότος:
Θα ήθελα να ακολουθήσω το επάγγελμα του πιλότου. Είναι ένα δύσκολο επάγγελμα, αλλά εμένα μου αρέσει να ταξιδεύω σε διάφορα μέρη και να βλέπω από ψηλά τον κόσμο. Μου αρέσει να οδηγώ το αεροπλάνο ανάμεσα στα σύννεφα. Εύχομαι όταν μεγαλώσω το όνειρό μου να γίνει πραγματικότητα.

Αθηνά Γιάννακα, Α' τάξη - Η δασκάλα YOGA:
Εγώ θα ήθελα όταν μεγαλώσω να γίνω δασκάλα yoga. Θα βοηθάω τους ανθρώπους να έχουν υγιές σώμα και πνεύμα.

Ιωάννα Κρητικάκου, Α' τάξη - Δασκάλα της Α΄ Δημοτικού:
Θέλω να γίνω δασκάλα. Θέλω να βοηθάω τα παιδιά να μαθαίνουν γράμματα και αριθμητική. Θα δίνω στα παιδιά αγάπη για να είναι χαρούμενα όπως είμαι και εγώ. Προτιμώ να κάνω μάθημα σε παιδιά που είναι Πρώτη Δημοτικού, γιατί είναι μικρά και γλυκά όπως εγώ. Θα είμαι καλή δασκάλα και θα αγαπάω όλα τα παιδάκια.

«ΕΙΜΑΙ ΠΑΙΔΙ ΚΑΙ ΕΧΩ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ!»

Το κάθε παιδί γεννιέται με αυτονόητα δικαιώματα που πρέπει να γίνονται σεβαστά σε κάθε κοινωνία. Τα «Πρωτάκια» είναι σωστά ενημερωμένα για τα δικαιώματά τους!!!!

Θεόδωρος Σαπρανίδης, Α' τάξη
Όλα τα παιδιά έχουν δικαιώματα που προβλέπονται από νόμους και διεθνείς συμβάσεις. 196 χώρες σε όλο τον κόσμο έχουν υπογράψει τη διεθνή σύμβαση για τα δικαιώματα του παιδιού (1989). Το παιδί

ΑΘΑΝΑΤΗ ΕΛΛΑΔΑ, από τα Πρωτάκια μας!

Τα Ελαφάκια μας , βρήκαν όλα τα κρυμμένα αυγά!

Εκπαιδευτικός περίπατος της Α΄Τάξης στη Μαγούλα!

Η Α΄Τάξη μαθαίνει για τα δικαιώματα των παιδιών και τα... υπερασπίζεται!

ανεξάρτητα από τις ικανότητές του έχει δικαίωμα στο παιχνίδι και αποτελεί υποχρέωση των μεγάλων να προστατεύουν το δικαίωμα αυτό. Το παιχνίδι είναι πολύ σημαντικό για την ανάπτυξη των παιδιών. Αποτελεί ένα μέσο για την ανάπτυξη και του σώματος και του μυαλού τους.

Δημήτρης Γεωργιτσογιαννάκος, Α' τάξη

Όλα τα παιδιά του κόσμου πρέπει να έχουν τα ίδια δικαιώματα, όπως το δικαίωμα στο καθαρό νερό, στο φαγητό και στην οικογένεια. Ένα από τα πιο σημαντικά δικαιώματα των παιδιών είναι να έχουν ένα καθαρό και ασφαλές σπίτι. Μέσα σε αυτό κάθε παιδάκι μπορεί να μεγαλώνει χωρίς να φοβάται το κρύο, τη βροχή και όλους τους κινδύνους που υπάρχουν έξω από το σπίτι του.

Αναστασία Καραμίχα, Α' τάξη

Όλα τα παιδιά του κόσμου έχουν δικαίωμα στην υγεία. Για να έχουν υγεία πρέπει να έχουν καθαρό νερό, φαγητό και να έχουν στην πόλη τους νοσοκομεία και γιατρούς. Στα νοσοκομεία δεν πρέπει να πληρώνουμε. Πρέπει να τους κάνουν όλους οι γιατροί καλά, κι ας μην έχουν χρήματα.

Άγγελος Γεωργόπουλος, Α' τάξη

Τα παιδιά πρέπει να έχουν οικογένεια που θα τα αγαπάει, θα τα βοηθάει να μορφωθούν, να τρώνε καλά, να περνάνε όμορφα και να είναι ξέγνοιαστα κι ευτυχισμένα. Η οικογένεια έχει μπαμπά - μαμά και παιδάκια. Έχει παππούδες και γιαγιάδες.

Άρτεμις Τζανετάκη, Α΄ τάξη

Όλα τα παιδιά έχουν δικαίωμα στην αγάπη. Πρέπει να δίνουμε αγάπη στα παιδιά που είναι ορφανά, χωρίς πατέρα και μητέρα. Να δίνουμε αγάπη στα παιδιά που τα έχουν εγκαταλείψει οι γονείς τους σε ιδρύματα. Να αγαπάμε όλα τα παιδιά, ανεξάρτητα από την ηλικία, το χρώμα, και τη θρησκεία. Όλα τα παιδιά έχουν το δικαίωμα να τρώνε υγιεινό φαγητό κάθε μέρα και σε σωστή ποσότητα.

Θοδωρής Ζωγράφος, Α' τάξη

Τα δικαιώματα των παιδιών είναι πολλά. Έχουν δικαίωμα στην υγεία, την οικογένεια, την αγάπη και στο παιχνίδι. Δικαίωμα των παιδιών είναι και η μόρφωση. Όλα τα παιδιά πρέπει να μάθουν να διαβάζουν και να γράφουν.

«ΖΩΑ ΥΠΟ ΕΞΑΦΑΝΙΣΗ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ»

Η Ελλάδα, με την πλούσια βιοποικιλότητά της, φιλοξενεί μια πληθώρα άγριων ζώων. Αρκετά από τα άγρια ζώα που αποτελούν αναπόσπαστο μέρος του φυσικού πλούτου της Ελλάδας βρίσκονται υπό την απειλή της εξαφάνισης. Τα σημερινά παιδιά, οι αυριανοί πολίτες αντιμετωπίζουν με γνώση και ευαισθησία το θέμα.

Τα Πρωτάκια μας , λάμπουν σαν τον ήλιο, από το φως της Γνώσης !

Χαρούμενα Ξωτικά στη Χριστουγεννιάτικη γιορτή μας!

Προκόπης Αλεξάνδρου, Α' τάξη - Χελώνα καρέτα καρέτα:

Ζουν πάνω από 100 χρόνια. Οι θηλυκές καρέτα επιστρέφουν να γεννήσουν στις παραλίες που γεννήθηκαν και οι ίδιες. Κάνουν έως 120 αυγά. Στη χώρα μας υπάρχουν δύο περιοχές όπου τις φιλοξενούν, η Ζάκυνθος και η Κυπαρισσία. Δυστυχώς το είδος αυτό της χελώνας κινδυνεύει από τα δικά μας λάθη, όπως η ρύπανση της θάλασσας από πλαστικά, η φωτορύπανση, η ηχορύπανση, η κλιματική αλλαγή και άλλα.

Δήμητρα Λεμπιδάκη, Α' τάξη - Φώκια μονάχους μονάχους:

Η μεσογειακή φώκια μονάχους είναι ένα από τα λίγα είδη φώκιας που έχουν απομείνει. Παλαιότερα ήταν σε όλες τις ακτές της Μεσογείου, της Μαύρης Θάλασσας και του Ανατολικού Ατλαντικού. Σήμερα ο αριθμός της είναι μικρότερος από 600 ζώα. Τα 250 έως 300 ζουν στην Ελλάδα. Είναι σπάνιο και απειλούμενο είδος και κινδυνεύει να αφανιστεί από τον άνθρωπο και από άλλα ζώα.

Αθηνά Περδικόγιαννη, Α' τάξη - Τσακάλι:

Το τσακάλι έχει χαρακτηριστεί ως καθαριστής της φύσης επειδή λειτουργεί σαν κυνηγός των τρωκτικών, καθαρίζει τα οργανικά υπολείμματα και τα σκουπίδια. Ο πληθυσμός του σαρκοφάγου αυτού ζώου μειώνεται με αποτέλεσμα αυτή τη στιγμή να μην υπάρχουν περισσότερα από 1000 τσακάλια σε όλη την Ελλάδα. Ψηφίστηκε νόμος για να τα προστατέψουν και να απαγορεύεται να σκοτώνουν οι κυνηγοί τα τσακάλια.

Ηλιάνα Αποστολάκου, Α' τάξη - Κόκκινο ελάφι:

Το κόκκινο ελάφι ζει στα βουνά της Ροδόπης και στην Πάρνηθα. Η τροφή του ελαφιού είναι καρποί, φύλλα δέντρου, θάμνοι, φρούτα και μανιτάρια. Το κόκκινο ελάφι κινδυνεύει από τους ανθρώπους και από το κυνήγι. Όταν έπιασε φωτιά η Πάρνηθα, κάηκαν πολλά ελάφια κόκκινα. Γίνεται μεγάλη προσπάθεια για να πολλαπλασιαστούν και να σχηματιστούν μεγάλες οικογένειες ελαφιών στο δάσος της Πάρνηθας.

Μαρίλια Γιαννοπούλου, Α' τάξη - Καφέ αρκούδα:

Η καφέ αρκούδα είναι το μεγαλύτερο θηλαστικό της ξηράς. Είναι ευκίνητη παρά το μεγάλο σώμα της και πολύ έξυπνη. Αποτελεί σύμβολο δύναμης. Κινδυνεύει από τους λαθροθήρες, τις δασικές πυρκαγιές, τα δολώματα και τη μείωση των δασών από την κατασκευή μεγάλων έργων όπως αυτοκινητόδρομοι και χωράφια. Οι άνθρωποι την κυνηγούν γιατί δε βρίσκει εύκολα τροφή και ορμάει στα κοπάδια των βοσκών. Στη Μακεδονία αρκετές φορές έφθασε στα σπίτια των χωριών για να φάει κότες και αρνάκια.

Τα Πρωτάκια μας, εύχονται ΚΑΛΗ ΣΧΟΛΙΚΗ ΧΡΟΝΙΑ, ΜΕ ΥΓΕΙΑ, ΠΡΟΟΔΟ και ΕΥΗΜΕΡΙΑ!

«ΖΩΑ ΥΠΟ ΕΞΑΦΑΝΙΣΗ ΠΑΓΚΟΣΜΙΩΣ»

Η εξαφάνιση ζώων αποτελεί ένα ανησυχητικό φαινόμενο που απειλεί την ποικιλομορφία της ζωής σε ολόκληρο τον πλανήτη μας. Η ευαισθητοποίηση των παιδιών που θα ηγηθούν στο μέλλον για την προστασία του πλανήτη μας είναι απαραίτητη. Κάθε μέρα, εκατοντάδες είδη ζώων κινδυνεύουν να εξαφανιστούν για πάντα. Μέσα από την κατανόηση και την ευαισθητοποίηση για αυτό το πρόβλημα, μπορούμε να συνεισφέρουμε στην προστασία της φύσης και στη διασφάλιση ενός καλύτερου μέλλοντος για όλα τα ζώα.

Γιώργος Αρριανάς – Λουπέλλης, Α' τάξη - Ιβηρικός λύγκας:
Ο «ιβηρικός λύγκας» είναι ίσως ο πιο όμορφος γάτος του κόσμου. Ξεχωρίζει για τα μυτερά αυτιά του και είναι το τρίτο μεγαλύτερο σαρκοφάγο ζώο της Ευρώπης. Τρέφεται με μικρότερα άγρια ζώα όπως λαγούς, πουλιά, ζαρκάδια, ελάφια ακόμα και αγριογούρουνα. Αν δε βρίσκει φαγητό επιτίθεται σε κοπάδια κτηνοτρόφων. Κινδυνεύει να εξαφανιστεί γιατί δε βρίσκει τροφή επειδή οι κυνηγοί κυνηγούν τα ζώα με τα οποία τρέφεται. Για τον άνθρωπο ο λύγκας δεν αποτελεί κίνδυνο. Στο να εξαφανιστούν, βοήθησε η μείωση των δασών γιατί εκεί ζούσαν. Σήμερα υπάρχουν πολύ λίγοι και είναι προστατευόμενο είδος.

Στράτος Καρύδης, Α' τάξη - Τίγρης της Νότιας Κίνας:
Η τίγρης της Νότιας Κίνας είναι άγριο σαρκοφάγο θηλαστικό. Ζει περίπου 20 με 26 χρόνια. Τρώει 3 έως 6 κιλά κρέας την ημέρα. Ζει σε σπηλιές και σε κουφάλες δέντρων. Το σώμα της έχει καφέ κάθετες λωρίδες. Είναι μοναδικές για κάθε ζώο και ο ρόλος τους είναι να βοηθούν τις τίγρεις να κρύβονται. Επίσης οι ρίγες δεν είναι επιφανειακές, είναι χαραγμένες στην επιδερμίδα του ζώου σαν τατουάζ. Οι λόγοι εξαφάνισής της είναι το παράνομο κυνήγι που γίνεται για να πάρουν οι άνθρωποι το δέρμα της που είναι πολύ ακριβό.

Γρηγόρης – Ανάργυρος Παναγάκος, Α' τάξη - Ρινόκερος της Ιάβας:
Ο ρινόκερος της Ιάβας είναι ένα είδος που κινδυνεύει να εξαφανιστεί από το παράνομο κυνήγι, την έλλειψη τροφής και τις ασθένειες. Ο ρινόκερος της Ιάβας έχει 3 μέτρα μήκος και 1,5 μέτρο ύψος. Το δέρμα του θυμίζει μωσαϊκό. Μένει στα δάση - λιβάδια της Ασίας και ζει περίπου 30 έως 45 έτη. Το κέρατό του έχει μήκος 25 cm και το χρησιμοποιούν στην κινέζικη ιατρική. Πωλείται σε υψηλή τιμή στην αγορά. Αποφεύγει τον άνθρωπο, τον μόνο του εχθρό, αλλά θα επιτεθεί αν νιώσει ότι απειλείται. Υπάρχουν περίπου 100 τέτοιοι ρινόκεροι στην Ασία. Τον κυνηγούν κρυφά και τον σκοτώνουν για να πάρουν το κέρατό του.

Ζέτα Παναγάκου, Α' τάξη - Πάντα (αρκουδάκι):
Το πάντα είναι αρκούδα που βρίσκεται στην Ασία και κυρίως στα δάση της Κίνας. Έχει μαύρες κηλίδες στα μάτια, τα αυτιά και στο σώμα του. Βασική του τροφή είναι τα καλάμια μπαμπού αν και είναι σαρκοφάγο. Το πάντα είναι είδος που κινδυνεύει. Δυστυχώς η μείωση των δασών και των δέντρων αλλά και η ανάπτυξη του τουρισμού είναι μερικοί από τους λόγους που απειλείται με εξαφάνιση. Ο αριθμός των Πάντα υπολογίζεται περίπου στα 2060. Είναι ένα πολύ γλυκό και αγαπητό ζωάκι. Είναι μεγαλόσωμο. Αγαπάει το κρύο.

Σωτήρης Λάγγης, Α' τάξη - Ελέφαντας της Σουμάτρας:
Ο ελέφαντας της Σουμάτρας είναι ασιατικός ελέφαντας που ζει αποκλειστικά στη Σουμάτρα της Ινδονησίας. Μοιάζει αρκετά με τον αφρικανικό ελέφαντα, αν και είναι λίγο μικρότερος. Τα τελευταία χρόνια υπάρχουν μόνο 2000 ελέφαντες της Σουμάτρας. Ζουν στη ζούγκλα η οποία καταστρέφεται με γρήγορο ρυθμό. Τη θέση της παίρνουν φυτείες για την παραγωγή φοινικέλαιου και χαρτοπολτού. Ακόμα κινδυνεύει από τη λαθροθηρία. Πολλοί σκοτώνουν τους ελέφαντες για να πάρουν τους χαυλιόδοντές τους.

ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΙΚΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ Α΄ και Β΄ τάξεων στον ποταμό ΚΝΑΚΙΩΝΑ Μαγουλίτσα

Μάταβι Βλογιαννίτη, Α' τάξη - Λεοπάρδαλη της Αμούρ:
Η Λεοπάρδαλη της Αμούρ είναι το σπανιότερο αιλουροειδές του κόσμου. Ζει στα βουνά της Κίνας, της Σιβηρίας και της Ρωσίας. Έχει μήκος περίπου 2 μέτρα και ζυγίζει 50 με 75 κιλά. Τρέχει με 55 χλμ την ώρα. Συνήθως ζει μόνη, κυνηγά κυρίως την αυγή και το σούρουπο, ενώ τις υπόλοιπες ώρες ξεκουράζεται. Οι κυριότεροι λόγοι για τους οποίους κινδυνεύει με εξαφάνιση είναι η λαθροθηρία, η καταστροφή των δασών για να κάνουν δρόμους ή φυτείες στη ζούγκλα και η δυσκολία να γεννήσουν μικρά ζωάκια. Προστατεύστε όλα τα ζώα αν θέλετε κάποτε να τα χαϊδέψετε ή να τα δείτε σε κάποιο ντοκιμαντέρ και όχι να τα βλέπετε μόνο στα βιβλία.

Ειρήνη Αγκαλίου, Α' τάξη - Γκρίζος λύκος:
Ο λύκος είναι άγριο ζώο και τρώει αρνάκια. Υπάρχουν δύο είδη, ο γκρίζος και ο κόκκινος. Το βάρος του είναι από 20 έως 40 κιλά. Το σώμα του σκεπάζεται από γούνα καφέ και γκρι. Οι λύκοι κινδυνεύουν να εξαφανιστούν γιατί για πολλά χρόνια οι άνθρωποι τους εξόντωναν με δόκανα και δολώματα, γιατί έτρωγαν τα αρνάκια και τα κατσικάκια από τα κοπάδια. Έδειχναν τα πόδια του λύκου που είχαν σκοτώσει οι κυνηγοί και έπαιρναν χρήματα. Αυτό απαγορεύτηκε με νόμο.

Β΄ ΤΑΞΗ

«Η ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΗ ΕΠΙΘΥΜΙΑ ΜΟΥ»

Με τον παιδικό αυθορμητισμό που διακρίνει αυτή την ηλικία, τα «δευτεράκια» ανακοινώνουν επιθυμίες και όνειρα …αλλά και μια προσπάθεια να προστατεύσουν και να βοηθήσουν τον κόσμο….

Αχιλλέας Πάσχος, Β' τάξη
Η πιο μεγάλη μου επιθυμία έως τώρα είναι να αποκτήσω έναν σκύλο γιατί αγαπώ πολύ τα ζώα. Θέλω να είναι χνουδωτός και να παίζει με τα παιδιά.

Βασιλική Πάσχου, Β' τάξη
Θέλω να κάνω κάτι για το καλό των ανθρώπων. Να βοηθήσω, έτσι ώστε να μην υπάρχουν σκουπίδια και να είμαστε γεμάτοι καθαριότητα, αγάπη και ειρήνη!

Γιάννης Παπαδόπουλος, Β' τάξη
Μια βαθιά επιθυμία μου είναι να γίνω εθελοντής για να βοηθάω τα αδέσποτα ζώα, να τους δίνω τροφή, νερό, αγάπη, αλλά και να τα φροντίζω όταν τραυματίζονται.

Πάνος Αναγνωστόπουλος, Β' τάξη
Η μεγαλύτερη επιθυμία μου είναι να γίνω ένας καλός παιδίατρος, έτσι ώστε να μπορώ να βοηθάω παιδάκια με ειδικές ανάγκες, γιατί θέλω να τα βλέπω χαρούμενα.

Κατερίνα Αποστολοπούλου, Β' τάξη
Θέλω να ζούμε σε έναν κόσμο χωρίς πολέμους και να υπάρχει μόνο ειρήνη σε όλα τα κράτη του κόσμου. Να είναι όλοι οι λαοί αγαπημένοι. Να εργάζονται όλοι μαζί για το καλό της ανθρωπότητας.

Τα "λαγουδάκια" της Β΄Τάξης, στο παιχνίδι των κρυμμένων αυγών

Ιωάννα Στουρνάρα, Β' τάξη
Αρχικά, θα ήθελα να τελειώσω το σχολείο με Άριστα και να γίνω φιλόλογος. Θα προσπαθήσω να αποταμιεύσω τα χρήματά μου, έτσι ώστε να καταφέρω να αγοράσω κι ένα μεγάλο σπίτι. Θέλω να κάνω μια ωραία οικογένεια, όπως είναι η δική μου τώρα που είμαι μικρή.

Πετροπερσέας Δικαιάκος, Β' τάξη
Η μεγαλύτερη επιθυμία μου είναι μια ημέρα να ταξιδέψω στο φεγγάρι να δω πώς είναι από κοντά, εάν είναι όπως το έχω φανταστεί. Κυρίως όμως, θέλω να δω τη γη από ψηλά!

Γιώργος Χρόνης, Β' τάξη
Η μεγαλύτερή μου επιθυμία είναι να γίνω αστυνομικός, γιατί θέλω να προστατεύω τον κόσμο από τους κακούς.

Πάνος Βλαχάκος, Β' τάξη
Θέλω να πάω σε πολλές χώρες και να μάθω τον πολιτισμό τους. Το μεγαλύτερό μου όνειρο είναι να γνωρίσω όλο τον κόσμο.

Αλέκος Σόφης, Β' τάξη
Επιθυμώ και ονειρεύομαι να γίνω ένας από τους καλύτερους ποδοσφαιριστές γιατί από πολύ μικρός πηγαίνω στο ποδόσφαιρο και λατρεύω να βάζω γκολ.

Δημήτρης Πλευρίτης, Β' τάξη
Θέλω να βρεθώ σε μια μεγάλη συναυλία και να γνωρίσω πολλούς τραγουδιστές. Να τραγουδάω και εγώ μαζί τους και να χειροκροτώ.

Ανδριανή Αποστολάκου, Β' τάξη
Θέλω να γίνω δασκάλα Δημοτικού. Ο λόγος είναι ότι αγαπώ πολύ τα παιδιά και μου αρέσει να τους μαθαίνω πολλά πράγματα, όπως κάνει και η δασκάλα μου.

Αλέξανδρος Γεωργαντώνης, Β' τάξη
Επειδή μου αρέσει πολύ η τζαζ μουσική, θέλω να πάω στη Νέα Ορλεάνη. Εκεί ξεκίνησε η τζαζ μουσική. Θέλω να δω τα μαγαζιά και να γνωρίσω τους μουσικούς από κοντά. Η Νέα Ορλεάνη είναι στη Νότια Αμερική. Θα πάω.....

Αλίκη Σκιαδά, Β' τάξη
Θέλω να δω κάποτε ένα ζώο, που το σώμα του μοιάζει με άλογο και το πόδια του είναι σαν τα πόδια της ζέβρας. Η καταγωγή του είναι από το Κονγκό της Αφρικής. Είναι ένα ζώο υπό εξαφάνιση και το λένε Οκάπι. Το Οκάπι είναι το εθνικό σύμβολο της Δημοκρατίας του Κονγκό.

Βασιλική Σταθάκη, Β' τάξη
Η μεγαλύτερη επιθυμία μου είναι όταν μεγαλώσω να γίνω νοσοκόμα. Θέλω να ταξιδέψω στην Αφρική, να βοηθάω τα φτωχά και άρρωστα παιδάκια και ειδικά τα παιδάκια με ειδικές ανάγκες. Τα μωρά μαυράκια είναι πολύ όμορφα και τα αγαπώ πολύ.

Μαρία Τσορομώκου, Β' τάξη
Θέλω να περάσω ένα καλοκαίρι στον ζωολογικό κήπο. Μου αρέσει να φροντίζω τα ζώα, να τα ταΐζω και να τα χαϊδεύω. Τα ζώα τα αγαπώ πολύ. Δεν έχουν μιλιά, όμως δείχνουν τα συναισθήματά τους με χίλιους τρόπους.

Παναγιώτης Μπολοβιτσιώτης, Β' τάξη
Εγώ θα ήθελα όλος ο κόσμος να έχει ειρήνη, να αγαπούν και να βοηθούν ο ένας τον άλλον. Επίσης, θα ήθελα ο πλανήτης μας να είναι πιο καθαρός από τώρα. Εξαιτίας της πείνας, πολλά παιδάκια πεθαίνουν και άλλα αρρωσταίνουν. Πόσο θα 'θελα να είναι όλα τα παιδιά υγιή και χαρούμενα με τους γονείς τους!

Χριστίνα Σάντου, Β' τάξη
Η μεγαλύτερη επιθυμία μου είναι να γίνω γιατρός και να βοηθάω όλους τους ανθρώπους να γίνουν καλά.

Ζήτω το Έθνος ! Η Β΄Τάξη είναι ΄΄Περήφανα Ελληνόπουλα΄΄

Φανταστικοί διάλογοι ανάμεσα σε ένα παιδί από την αρχαία Ελλάδα και σε ένα παιδί από το σήμερα. Τι συζητάνε; Τι άλλο; Για τα παιχνίδια τους.....

Αλέξανδρος Γεωργαντώνης – Μαρία Τσορομώκου, Β' τάξη - Χαλκή Μυία – Τυφλόμυγα:
ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ: - Καλημέρα Μαρία. Θέλεις να παίξουμε Χαλκή Μυία;
ΜΑΡΙΑ: - Βεβαίως. Αλλά πώς παίζεται αυτό το παιχνίδι Αριστοτέλη;
ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ: - Θα στο εξηγήσω! Το παιδί που είναι η «μάνα» καλύπτει τα μάτια του με ένα μαντίλι και λέει: «Χαλκή Μύγα θα σε κυνηγήσω» και όλοι απομακρύνονται και φωνάζουν: «Θα κυνηγήσεις, μα δε θα την πιάσεις».
ΜΑΡΙΑ: - Αααα.... Αυτό το παιχνίδι μοιάζει με την τυφλόμυγα! Ένα παιδί κλείνει τα μάτια του με ένα μαντήλι και προσπαθεί να πιάσει 1 παιδί και να μαντέψει ποιο είναι. Αυτό το παιδί γίνεται η επόμενη τυφλόμυγα.
ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ: - Έχεις δίκιο! Μοιάζει πολύ! Ετοιμάσου, κλείσε τα μάτια και ξεκινάμε....

Ιωάννα Στουρνάρα – Αλίκη Σκιαδά, Β' τάξη - Μοσκίνδα – Μακριά γαϊδούρα:
ΑΛΙΚΗ: - Καλημέρα Χρυσηίδα από την αρχαία Κόρινθο. Θέλεις να παίξουμε μακριά γαϊδούρα;
ΧΡΥΣΗΙΔΑ: - Τι είναι η μακριά γαϊδούρα Αλίκη;
ΑΛΙΚΗ: - Υπάρχουν 2 ομάδες, η ομάδα της «Μακριάς Γαϊδούρας» και η ομάδα των «Αναβατών». 4 – 6 παιδιά φτιάχνουν τη «μακριά γαϊδούρα». Πιάνονται από τη μέση και σκύβουν. Τα άλλα είναι οι αναβάτες. Ο πρώτος παίρνει φόρα, τρέχει και πηδάει πάνω απ' τη «μακριά γαϊδούρα». Κάνει το ίδιο και ο επόμενος αναβάτης. Όταν όλοι έχουν ανέβει πάνω στη «μακριά

΄΄Η πόλη που ονειρευόμαστε΄΄
Ομαδική χειροτεχνία απο τα Δευτεράκια μας!!!!!

Με τους διαδραστικούς πίνακες αφής 4Κ υλοποιούμε την ιδέα του «σύγχρονου ΨΗΦΙΑΚΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ ΑΠΟ ΤΗΝ Α ΤΑΞΗ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ

γαϊδούρα» κι εκείνη αντέχει, έχουμε ισοπαλία.
ΧΡΥΣΗΙΔΑ: - Αααα... φαίνεται ενδιαφέρον και μου θυμίζει ένα δικό μας παιχνίδι. Εμείς στην αρχαία Ελλάδα το λέμε Μοσκίνδα. Αυτό το παιχνίδι παίζεται στις αυλές, από αγόρια και κορίτσια.
ΑΛΙΚΗ: - Έτοιμες να συνδυάσουμε τις γνώσεις μας και να απολαύσουμε το παιχνίδι, όποιο όνομα κι ένα έχει!

Αχιλλέας & Βασιλική Πάσχου, Β' τάξη - Ακινητίνδα – Αγαλματάκια ακούνητα:

ΑΓΗΣ (από την αρχαία Αθήνα): - Σήμερα πήγα στην αρχαία αγορά και έπαιξα με τους φίλους μου ακινητίνδα.
ΜΑΡΙΑ (από τη Σπάρτη του 2024): - Πώς ακριβώς παίζεται η ακινητίνδα;
ΑΓΗΣ: - Μόλις δοθεί το σύνθημα, οι παίκτες πρέπει να μείνουν ακίνητοι σε όποια στάση βρίσκονται. Εκείνος που θα κουνηθεί βγαίνει από το παιχνίδι.
ΜΑΡΙΑ: - Α! αυτό το παιχνίδι εμείς το λέμε «Αγαλματάκια ακούνητα, αμίλητα, αγέλαστα μέρα ή νύχτα;». Όταν μιλάει η «Μάνα» κουνιούνται τα παιδιά. Όταν όμως ρωτάει «μέρα» ή «νύχτα», μένουν όλοι αγάλματα. Όποιος κουνηθεί παίρνει τη θέση της «Μάνας».
ΑΓΗΣ: - Υπέροχα! Τι λες λοιπόν; Να παίξουμε ακινητίνδα;
ΜΑΡΙΑ: - Δηλαδή τα αγαλματάκια.... Ας φωνάξουμε και τα υπόλοιπα παιδιά.
ΑΓΗΣ: - Μου φαίνεται πως όσα χρόνια κι αν περάσουν τα παιδιά παίζουν σχεδόν τα ίδια ομαδικά παιχνίδια.

Βασιλική Σταθάκη – Χριστίνα Σάντου, Β' τάξη - Πλαγγόνες – Κούκλες:

ΑΡΤΕΜΙΣ: - Γεια σου, είμαι η Άρτεμις από την αρχαία Νεμέα. Θέλεις να παίξουμε ένα παιχνίδι;
ΕΛΕΝΗ: - Γεια σου, είμαι η Ελένη από τη Σπάρτη του 2024. Παίζουμε κούκλες;
ΑΡΤΕΜΙΣ: - Όταν λες κούκλες, εννοείς πλαγγόνες;
ΕΛΕΝΗ: - Τι είναι οι πλαγγόνες;
ΑΡΤΕΜΙΣ: - Οι πλαγγόνες είναι κούκλες φτιαγμένες από πηλό ή ξύλο. Οι μητέρες και οι γιαγιάδες φτιάχνουν κούκλες για τα παιδιά με ότι περισσεύει από το νοικοκυριό, όπως υφασμάτινα κουρέλια, κάλτσες γεμισμένες με άχυρα ή ζυμάρι. Εκτός από παιχνίδι, η πλαγγόνα έχει και εκπαιδευτικό χαρακτήρα, είναι η εισαγωγή του κοριτσιού στο ρόλο και τις υποχρεώσεις του ως γυναίκα στην αρχαία κοινωνία.
ΕΛΕΝΗ: - Αααα..., τώρα κατάλαβα, εσείς τις κούκλες τις λέτε πλαγγόνες. Τώρα έχουν εξελιχθεί λίγο περισσότερο. Οι κούκλες είναι διαφόρων ειδών. Κάποιες από αυτές είναι πλαστικές, από πορσελάνη ή από ύφασμα. Εγώ στο σπίτι μου έχω πολλές και μου αρέσουν περισσότερο οι πλαστικές.
ΑΡΤΕΜΙΣ: - Ενδιαφέρον! Ας μη χάνουμε όμως άλλο χρόνο, πάμε να παίξουμε στην αυλή με τις κούκλες – πλαγγόνες μας!

Πετροπερσέας Δικαιάκος – Κατερίνα Αποστολοπούλου, Β' τάξη - Πεντέλιθα – Πεντόβολα:

ΠΕΡΣΕΑΣ: - Γεια σου Καίτη από το 2024. Τώρα που επιτέλους τελείωσα το μάθημα με τον παιδαγωγό μου, νομίζω πως είναι ώρα για παιχνίδι. Να παίξουμε πεντέλιθα.
ΚΑΙΤΗ: - Ποιο παιχνίδι είναι αυτό; Δεν το ξέρω. Πώς παίζεται;

Έτοιμοι για την αποκριάτικη παρέλαση!

Λαμπαδηδρομία με την Ολυμπιακή φλόγα στη Σπάρτη μας!

Μια καλημέρα ,γεμάτη αγάπη!

ΠΕΡΣΕΑΣ: - Τα πεντέλιθα είναι ένα ομαδικό παιχνίδι. Παίζουμε ένας-ένας με τη σειρά. Καθόμαστε όλοι κάτω και παίρνει ο καθένας μας από πέντε βοτσαλάκια. Πετάμε ψηλά στον αέρα ένα βοτσαλάκι και μέχρι να πέσει κάτω πρέπει να προλάβουμε να πιάσουμε το δεύτερο βοτσαλάκι από κάτω.
ΚΑΙΤΗ: - Το ξέρω αυτό το παιχνίδι! Πρέπει να καταφέρουμε να συγκεντρώσουμε όλα τα βότσαλα στην παλάμη μας. Το παιχνίδι αυτό το λέμε σήμερα πεντόβολα.
ΠΕΡΣΕΑΣ: - Με το παιχνίδι αυτό γυμνάζεται το σώμα μας, καλλιεργείται το πνεύμα μας και αναπτύσσεται η συντροφικότητα.
ΚΑΙΤΗ: - Λοιπόν αρχίζουμε.... Να δούμε ποιος θα νικήσει.....

«Ο ΑΓΑΠΗΜΕΝΟΣ ΜΟΥ ΗΡΩΑΣ»

Αν σας έλεγαν να επιλέξετε τον αγαπημένο σας ήρωα, πού θα πήγαινε το μυαλό σας; Σε κάποιον ήρωα κόμικς, σε κάποιον ήρωα της Επανάστασης ...ή ακόμη και σε κάποιον δικό σας άνθρωπο; Για να δούμε πως σκέφθηκαν τα παιδιά μας.....

Αλέκος Σόφης, Β' τάξη: Ο αγαπημένος μου ήρωας είναι ο Θεόδωρος Κολοκοτρώνης και πολέμησε στην ελληνική επανάσταση του 1821. Ο Κολοκοτρώνης ήταν δυνατός, γενναίος και καλός πολεμιστής. Πολέμησε στην Τριπολιτσά και σε άλλες μάχες. Φορούσε την ελληνική φουστανέλα, είχε μουστάκι και μακριά μαλλιά. Είναι ο αγαπημένος μου, γιατί έκανε τα πάντα για την Ελλάδα και τώρα ζούμε ελεύθεροι. Μακάρι να γίνω σαν αυτόν!
Πάνος Αναγνωστόπουλος, Β' τάξη: Ο αγαπημένος μου ήρωας είναι ο Μπάτμαν. Είναι πολύ δυνατός και με κάνει να θέλω να του μοιάσω. Μου αρέσει πολύ η στολή του γιατί έχει το αγαπημένο μου χρώμα. Η γενναιότητά του και το θάρρος του να πολεμάει κακούς ανθρώπους με κάνει να μη φοβάμαι. Υπερασπίζεται πάντοτε το καλό. Το ίδιο θα κάνω κι εγώ!
Δημήτρης Πλευρίτης, Β' τάξη: Εμένα ο ήρωάς μου δεν είναι κάποιος ήρωας κόμικς, αλλά ούτε και κάποιος ήρωας της Επανάστασης. Ο ήρωάς μου είναι ο μπαμπάς μου! Νοιάζεται για την οικογένειά του και καθημερινά προσπαθεί για το καλύτερο. Ακόμη, τον θαυμάζω γιατί

βοηθάει πολλούς ανθρώπους. Εύχομαι μεγαλώνοντας να καταφέρω να γίνω σαν τον μπαμπά μου!

Παναγιώτης Μπολοβιτσιώτης, Β' τάξη: Ο αγαπημένος ήρωας δεν είναι άλλος, από τον παππού μου. Όταν ήταν νέος, έκανε τη δουλειά του αστυνομικού. Βοηθούσε και προστάτευε τους πολίτες όταν βρισκόταν σε κίνδυνο η ζωή τους ή όταν κάποιος απειλούσε την περιουσία τους. Πολλές φορές ρύθμιζε την κυκλοφορία στους δρόμους για την ασφάλεια των οδηγών και πεζών. Οι ιστορίες που μου έλεγε ήταν συναρπαστικές. Αυτός είναι ο ήρωάς μου – ο παππούς μου!

Πάνος Βλαχάκος, Β' τάξη: Ο Οδυσσέας Ανδρούτσος ήταν οπλαρχηγός του 1821. Είναι ένας από τους αγαπημένους μου ήρωες και πολέμησε στην αγαπημένη μου μάχη, στο Χάνι της Γραβιάς. Ο Ομέρ Βρυώνης με οκτώ χιλιάδες Τούρκους έκανε πολιορκία. Την πρώτη μέρα απέτυχε, αυτός με 360 νεκρούς και οι Έλληνες μόλις με 6 νεκρούς. Γι' αυτό ο Ομέρ Βρυώνης διέταξε να φέρουν κανόνια από τη Λαμία. Ο Ανδρούτσος, όταν το έμαθε αυτό με τους άντρες του έφυγαν τη νύχτα χωρίς να τους πάρουν είδηση. Το πρωί ξυπνάει ο Ομέρ Βρυώνης και βλέπει το Χάνι άδειο. Πήγε να σκάσει απ' το κακό του. Η νίκη αυτή συγκλόνισε τους Έλληνες και φούντωσε τη φλόγα της επανάστασης.

Ανδριανή Αποστολάκου, Β' τάξη: Ο αγαπημένος μου ήρωας είναι ο προπάππους μου. Τον θαυμάζω, γιατί ενώ είναι 94 ετών, είναι γεμάτος ζωή. Φροντίζει τη γιαγιά Ματίνα που είναι άρρωστη στο κρεβάτι, φτιάχνει πρωινό, ταΐζει τη γατούλα και όταν τον επισκεπτόμαστε μας φτιάχνει καφέ και μας κερνάει σοκολατάκια. Τον θαυμάζω πολύ γιατί έχει πάντα καλή διάθεση και αγαπάει πολύ τη γιαγιά μου.

Χριστίνα Μαγγαλούση, Β' τάξη: Η δική μου ηρωίδα ονομάζεται Κατερίνα και είναι η μαμά μου. Η μαμά μου έχει μοναδικές ιδιότητες και δεξιότητες που την κάνουν σούπερ ηρωίδα. Έχει την ικανότητα να αγαπάει εμένα και την οικογένειά μου πολύ. Έχει υπεράνθρωπες δυνάμεις να κάνει πολλά πράγματα ταυτόχρονα, βάζει με προθυμία τις ανάγκες τις δικές μου πρώτες. Με αποφασιστικότητα λύνει όποιο πρόβλημα βρεθεί στον δρόμο μας. Η μαμά μου είναι η ....σούπερ Κατερίνα. Καμία φορά νιώθω σαν να είμαι ανεβασμένη στα σύννεφα και πάω να πέσω. Δε φοβάμαι, γιατί αυτή θα βρεθεί κοντά μου να με κρατήσει. Η πιο δυναμική ηρωίδα μου, είναι η μαμά μου....

Γιώργος Χρόνης, Β' τάξη: Ο αγαπημένος μου ήρωας, της Ελληνικής Επανάστασης είναι ο Αθανάσιος Διάκος. Ο Αθανάσιος Διάκος ήταν οπλαρχηγός και ένας από τους σημαντικότερους ήρωες της επανάστασης. Έδωσε μεγάλη μάχη με τα στρατεύματα των Τούρκων στην Αλαμάνα. Ήθελε να καθυστερήσει τη στρατιά του Δράμαλη. Ο Πασάς θαύμασε την παλικαριά του και του είπε να γίνει Τούρκος. Ο Διάκος αρνήθηκε. Ο Πασάς είπε να τον σουβλίσουν ζωντανό σαν αρνί. Θαυμάζω αυτόν τον ήρωα πάρα πολύ.

Γιάννης Παπαδόπουλος, Β' τάξη: Το άτομο που θαυμάζω περισσότερο είναι ο διάσημος ποδοσφαιριστής Lionel Messi που έχει παίξει στις μεγαλύτερες ομάδες. Τον θαυμάζω, γιατί είναι ένας από τους καλύτερους ποδοσφαιριστές στον κόσμο και λατρεύω να τον βλέπω να βάζει γκολ. Πληρώνεται με πάρα πολλά χρήματα. Τον θαυμάζει όλος ο κόσμος. Όπου παρουσιαστεί γίνεται χαλασμός. Όλοι θέλουν να τον δουν. Είναι πολύ καλό και σοβαρό παλικάρι. Θέλω πολύ να γίνω σαν αυτόν, καλός και σεμνός. Θέλω να παίζω κι εγώ ποδόσφαιρο. Ο Messi είναι πρότυπο για μένα.

Στο Spartan Race -Είμαστε και αθλητικοί τύποι!

Όρκος στην Αγία Λαύρα, απο τις μαθήτριες και μαθητές των τάξεων Ε΄και ΣΤ΄τάξεων!

Μαθήματα Αεροπορίας , από τη Δ΄ Τάξη!

Γ΄ ΤΑΞΗ

«ΤΑ ΠΑΡΑΞΕΝΑ .....ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ»

Η ωραιότερη ώρα της ημέρας είναι όταν η κυρία μας, με το διαδραστικό μας πίνακα μας ταξιδεύει για να γνωρίσουμε παράξενα και ενδιαφέροντα τοπία και επιτεύγματα του κόσμου.

Κωνσταντίνος Σταθάκης, Γ' τάξη - Ουρανοξύστης Ταϊπέι:

Στην πρωτεύουσα της Ταϊβάν, βρίσκεται ο ουρανοξύστης «Ταϊπέι 101». Έχει ύψος 508 μέτρα, 101 ορόφους επάνω από την επιφάνεια της γης και 5 κάτω από το έδαφος. Θεωρείται ένας από τους μεγαλύτερους ουρανοξύστες στον κόσμο. Οι αρχιτέκτονές του, άντλησαν έμπνευση από το ψηλό, αλλά λεπτό φυτό μπαμπού. Το σχήμα του όμως δεν μπορεί να κρατήσει σταθερό τον ουρανοξύστη σε περίπτωση σεισμού ή ισχυρών ανέμων. Έτσι, οι σχεδιαστές κατασκεύασαν ένα σκελετό με κολόνες στήριξης από μπετόν και ατσάλι. Όμως για την απόσβεση των ταλαντώσεων εγκατέστησαν ένα εκκρεμές, μια ατσάλινη σφαίρα βάρους 700 τόνων. Αυτό το εκκρεμές, σε σχήμα ατσάλινης χρυσής μπάλας, απορροφά την δύναμη του ανέμου ή του σεισμού. Έτσι, αντί να ταλαντεύεται το κτίριο από τον άνεμο ή τον σεισμό, ταλαντεύεται το εκκρεμές. Παρά τα 7,4 ρίχτερ που χτύπησαν την Ταιβάν λίγους μήνες πριν, ο ουρανοξύστης «Ταϊπέι 101» στο κέντρο της πρωτεύουσας της χώρας έμεινε ανέπαφος, όπως ακριβώς προέβλεψε η κατασκευή του.

Βασίλειος Φλώρος, Γ' τάξη - Η Καππαδοκία:

Η Καππαδοκία αποτελεί περιοχή της σημερινής Τουρκίας και βρίσκεται στη Μικρά Ασία. Κάποτε εκεί ζούσαν πολλές εθνικότητες, αλλά κυρίως Έλληνες Χριστιανοί Ορθόδοξοι. Μετά την καταστροφή της Σμύρνης το 1922 και την ανταλλαγή των πληθυσμών, οι Χριστιανοί αποχώρησαν από τα εδάφη αυτά που για τόσα χρόνια

θύμιζαν το ελληνικό στοιχείο και τον χριστιανισμό. Από την Καισάρεια της Καππαδοκίας καταγόταν και ένας από τους τρεις Ιεράρχες, ο Μέγας Βασίλειος. Η ιστορία της ξεκινά από την αρχαιότητα και την εποχή του χαλκού. Σήμερα, αποτελεί μία όμορφη περιοχή, με μοναδικά αξιοθέατα, όπως το κάστρο Uchisar και τα λαξευμένα σε πωρόλιθους ασκητήρια. Είναι κατοικίες που έχουν σκαφτεί στους βράχους. Έτσι ο επισκέπτης δεν αντικρύζει σπίτια, αλλά τρύπες σκοτεινές διαφόρων μεγεθών. Είναι οι είσοδοι των κατοικιών.

Σοφία Αλέξη, Γ' τάξη - Setenil de las Bodegas:

Η πόλη Setenil de las Bodegas βρίσκεται στην Ανδαλουσία της Ισπανίας. Έχει 3.000 κατοίκους που ζουν μέσα σε ένα τεράστιο βράχο! Τα σπίτια είναι χτισμένα μέσα στα φυσικά κοιλώματα του βουνού, δηλαδή

χρησιμοποιούν μέρος του βράχου για τείχους των σπιτιών. Το χαρακτηριστικό τους είναι οι λευκοί τοίχοι και οι κεραμμυδοσκεπές. Έχει πλούσια ιστορία και αξιοθέατα και είναι πατρίδα του διάσημου κρασιού Bodegas. Η πόλη έχει μεγάλο τουριστικό ενδιαφέρον όλο τον χρόνο, με πολλά φεστιβάλ, συναυλίες, καρναβάλι, εκδηλώσεις γευσιγνωσίας, ιππασίας, φλαμένγκο και θρησκευτικού χαρακτήρα, κατά τη Μεγάλη εβδομάδα του Πάσχα. Έχω ενθουσιαστεί με όσα έμαθα γι' αυτή την παράξενη πόλη. Θέλω να τη γνωρίσω από κοντά...

Ηλίας Κόλλιας, Γ' τάξη - Huacachina:

Η Huacachina είναι ένα χωριό βαθιά μέσα στην έρημο. Είναι όαση στη μέση ενός αφιλόξενου τοπίου. Έχει περίπου 100 μόνιμους κατοίκους. Παράξενο για ένα χωριό, που οι άνθρωποι εκεί ασχολούνται με ξεχωριστές

επιχειρήσεις, κυρίως τουριστικές. Αυτοί που ταξιδεύουν για να πάνε, είναι δεκάδες χιλιάδες. Το χωριό Huacachina είναι χτισμένο γύρω από μια φυσική λίμνη στην έρημο. Είναι η μοναδική όαση στο μέρος της νότιας Αμερικής. Σύμφωνα με τους ντόπιους, η λίμνη είναι θεραπευτική για την αρθρίτιδα, το άσθμα και τη βρογχίτιδα. Ο μύθος λέει πως μια πριγκίπισσα έβγαλε τα ρούχα της για να κάνει μπάνιο και εκεί που κοιταζόταν στον καθρέφτη την πλησίασε ένας κυνηγός και τρομαγμένη έτρεξε να κρυφτεί αφήνοντας τον καθρέφτη πίσω της. Ο καθρέφτης έγινε λίμνη, λέει ο θρύλος. Ακόμα, λένε πως η γυναίκα εξακολουθεί να ζει στην όαση ως γοργόνα. Αυτό το χωριό είναι πολύ παράξενο, απομονωμένο, με έρημο γύρω του και τροπική βλάστηση γύρω από τη λίμνη.

Μαρίτα Καλαγιάκου, Γ' τάξη - Ποταμός Ορινόκο:

Ο ποταμός Ορινόκο βρίσκεται στη Βενεζουέλα. Έχει μήκος 2.140 χλμ. και το δέλτα του είναι τόσο μεγάλο που όταν ανακαλύφθηκε θεωρήθηκε θάλασσα. Η κοίτη του Ορινόκο σχηματίζεται από 436 μικρότερα ποτάμια.

Είναι ο ποταμός που δε χύνεται σε θάλασσα. Σχηματίζει ένα τεράστιο Δέλτα και τον ...καταπίνει η έρημος. Στο Δέλτα αυτό καταφεύγουν όλα τα άγρια ζώα της Ν. Αμερικής για να πιούν νερό. Πολύ συχνά σε κουίζ γνώσεων βάζουν την εξής ερώτηση: «Ποιος ποταμός δεν εκβάλει σε θάλασσα;». Συνήθως δεν απαντάει κανένας. Ο ποταμός Ορινόκο είναι μία παράξενη περίπτωση της γης μας.

Στο Σχολείο μας , παίζουμε και μαθαίνουμε!

Η σκλάβα Πόλη -ΣΤ΄ΤΑΞΗ

Ο Νάθαν , Χριστουγεννιάτικο θεατρικό από την Ε΄Τάξη

Χρήστος Δικαίος, Γ' τάξη - Το πέτρινο δάσος:

Το πέτρινο δάσος βρίσκεται στο νησί Shilin και είναι ένας εντυπωσιακός σχηματισμός από βράχους που καλύπτουν μια τεράστια έκταση. Οι πέτρες αυτές είναι σαν τεράστιοι σταλαγμίτες που μοιάζουν σαν να «φυτρώνουν»

από το έδαφος και πολλοί από αυτούς μοιάζουν με απολιθωμένα δέντρα. Το δάσος δημιουργήθηκε πιθανόν από ηφαιστειακή λάβα και σε συνδυασμό με τις καιρικές συνθήκες και την διάβρωση από τη θάλασσα έδωσαν αυτό το όμορφο και μοναδικό αποτέλεσμα. Έχει χαρακτηριστεί παγκόσμια κληρονομιά από την UNESCO από το 2007. Περπατώντας οι επισκέπτες μέσα στο πέτρινο δάσος, βλέπουν κάτω στα δρομάκια χιλιάδες απολιθώματα με φίδια, σαύρες, μικρούς δεινόσαυρους και ένα σωρό άλλα ερπετά και ζώα που έζησαν πριν από εκατομμύρια χρόνια. Δεν επιτρέπεται να τα πειράξει κανένας, παρά μόνο να τα φωτογραφίσει...

Μάριος Κριτσινιώτης, Γ' τάξη - Το Σινικό Τείχος:

Το Σινικό Τείχος ανήκει στα 7 θαύματα του νέου κόσμου. Χτίστηκε σταδιακά από το 208 π.Χ. έως το 1620 μ.Χ. για να προστατεύσει την Κίνα

από τις επιδρομές των Μογγόλων. Το Σινικό Τείχος αποτελείται από τέσσερα τείχη. Στο πάνω μέρος τους υπάρχει δρόμος πολύ πλατύς ώστε να μπορεί να τρέχει στρατός ολόκληρος για να φυλάει τα σύνορα. Κατά διαστήματα έχει πύργους για να μένει ο στρατός. Κάθε πύργος άναβε τη φρυκτωρία, δηλαδή φλεγόμενους πυρσούς για να μεταδοθεί το μήνυμα της επίθεσης μέχρι το Πεκίνο. Στο Σινικό Τείχος υπάρχουν παρατηρητήρια όπου υποχωρούσαν οι φρουροί σε περίπτωση που η ζωή τους κινδύνευε. Υπάρχουν επίσης πολλές σκάλες και είσοδοι γιατί έτσι μπέρδευαν τους εχθρούς. Το Σινικό Τείχος είναι το μόνο κτίσμα της γης που μπορεί να γίνει ορατό με γυμνό μάτι.

Παναγιώτης Μπορέτος, Γ' τάξη - Ο τόπος που το νερό περνάει από τα βράχια (Το φαράγγι της Αντιλόπης): Το φαράγγι της Αντιλόπης βρίσκεται στην Αριζόνα των Η.Π.Α., στη γη των Ινδιάνων. Σύμφωνα με την ιστορία

υπάρχουν δύο ονομασίες για το πώς πήρε το όνομά του το φαράγγι. Μια θεωρία λέει πως το νερό τρέχει μέσα στους βράχους σαν Αντιλόπη, ενώ η άλλη λέει πως πήρε το όνομά του από τα κοπάδια της Αντιλόπης που έβοσκαν ελεύθερα στην περιοχή. Το φαράγγι

μοιάζει πιο πολύ με πίνακα ζωγραφικής, παρά με αληθινό τοπίο. Οι ακτίνες του ηλίου πέφτουν στους βράχους και δίνουν διάφορες αποχρώσεις του κόκκινου και του πορτοκαλί. Είναι ένα εντυπωσιακό θέαμα, μα ταυτόχρονα επικίνδυνο, γιατί λόγω των πλημμυρών ανεβαίνει η στάθμη του νερού. Το φαράγγι, στην γλώσσα των Ινδιάνων σημαίνει: «ο τόπος που το νερό περνάει από τα βράχια».

Τάσος Σόφης, Γ' τάξη - Το νησί των γάτων:

Στην Ιαπωνία υπάρχει ένα νησί που έχει λιγότερους ανθρώπους και περισσότερες γάτες. Υπάρχουν 58.790 γάτες και μόνο 798 άνθρωποι!! Οι

άνθρωποι τις ταΐζουν και τις φροντίζουν σαν κανονικά κατοικίδια ζώα. Κάποιες γάτες μπορούν να είναι μεγαλύτερες από μικρά σκυλιά. Οι γάτες αυτές είναι άγριες και δεν μπορούμε να τις χαϊδέψουμε. Δεν υπάρχουν ξενοδοχεία για τους επισκέπτες του παράξενου νησιού, αλλά μικρά σπιτάκια που μπορούμε να μένουμε εκεί. Όταν μεγαλώσω θέλω να πάω εκεί!

Μελιτινή Τσατσούλη, Γ' τάξη - Η λίμνη του αλατιού:

Η λίμνη του αλατιού, βρίσκεται στη νότια Αμερική και συγκεκριμένα στη Βολιβία. Είναι η μεγαλύτερη φυσική λίμνη στον κόσμο και θεωρείται ο μεγαλύτερος φυσικός καθρέφτης. Κάποτε ήταν λίμνη με νερό. Το νερό εξατμίστηκε και έμεινε μια τεράστια έκταση (περίπου όσο είναι ολόκληρη η Πελοπόννησος στρωμένη με αλάτι σε μεγάλο βάθος. Φθάνει 4-5 μέτρα

και περισσότερο. Στο κέντρο της λίμνης λειτουργεί ξενοδοχείο φτιαγμένο μόνο από ….αλάτι. Τα έπιπλα-κρεβάτι, κομοδίνα, μπαρ- είναι όλα από αλάτι. Νομίζει κανείς ότι βρίσκεται στο κρυσταλλένιο πύργο της βασίλισσας του χιονιού. Τα αυτοκίνητα που διασχίζουν τη λίμνη ταξιδεύουν το βράδυ με οδηγό το αστέρι «ορίωνα» γιατί η πυξίδα δε λειτουργεί επειδή το αλάτι έχει «βάριο» και αυτό μπερδεύει την πυξίδα. Δρόμοι δεν υπάρχουν πάνω στη λίμνη. Κάθε πρωί το αλάτι λιώνει ελαφρά στις όχθες της λίμνης. Ανασηκώνονται λίγο οι κρύσταλλοι του αλατιού και σχηματίζονται τα «λουλούδια του αλατιού» που περιμένουν οι τουρίστες να τα φωτογραφίσουν. Είναι πολύ παράξενη η λίμνη του αλατιού. Πρόκειται για ένα θαύμα της φύσης!

Αριστοτέλης Γεωργιτσογιαννάκος, Γ' τάξη - Μάτσου Πίτσου:

Το Μάτσου Πίτσου, είναι μια αρχαία πόλη των Ίνκας και βρίσκεται στη Νότια Αμερική, στη μακρινή χώρα του Περού. Βρίσκεται σε υψόμετρο 2.700 μέτρων και είναι χτισμένη στην κορυφογραμμή του βουνού, στην περιοχή των Άνδεων. Είναι κρυμμένη και μόνον όταν φτάσει κανείς στην

κορυφή, τότε παρουσιάζεται μπροστά του η πόλη. Το Μάτσου Πίτσου αποτελείται από 200 κτίσματα περίπου. Σε αυτό ζούσαν περίπου χίλια άτομα. Χωρίζεται σε δύο τμήματα. Το αστικό τμήμα, που περιλαμβάνει όλα τα διοικητικά κτίρια και τους ναούς, όπως ο ναός του Ήλιου και όλα τα σπίτια· και το αγροτικό τμήμα, όπου εκεί βρίσκονται όλοι οι αποθηκευτικοί και λειτουργικοί χώροι της πόλης. Ανάμεσα σε αυτά τα δύο τμήματα υπάρχει μία μεγάλη πλατεία. Εκεί γίνονταν οι τελετές. Οι Ινδιάνοι που ζούσαν εκεί, λάτρευαν το θεό Ήλιο. Για να επισκεφτεί κάποιος το Μάτσου Πίτσου δεν είναι εύκολη υπόθεση. Μέχρι το υψόμετρο των 2.350 μέτρων, ο επισκέπτης μπορεί να φτάσει με τρένο, ενώ το υπόλοιπο τμήμα πρέπει να το περπατήσει έως την κορυφή του βουνού. Σ' αυτό το υψόμετρο το οξυγόνο είναι λίγο και η ανάσα των επισκεπτών κόβεται συνέχεια και όλοι λαχανιάζουν. Αυτά γνωρίζω για το Μάτσου Πίτσου, στο μακρινό Περού κι εύχομαι κάποτε να καταφέρω να ταξιδέψω και να το δω από κοντά.

ΚΑΛΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ ΑΠΟ ΤΙΣ ΜΑΘΗΤΡΙΕΣ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΜΑΘΗΤΕΣ ΤΗΣ ΣΤ΄ΤΑΞΗΣ!

Μια χελώνα στο σχολείο μας!

Ζήτω η ΕΛΛΑΔΑ μας!

Νυδρί - Στο άγαλμα του Αριστοτέλη Ωνάση!

Τα Τεταρτάκια μας, μαθαίνουν για τους λαούς του κόσμου!

«ΣΑΣ ΓΝΩΡΙΖΩ ΤΟΝ ΑΓΑΠΗΜΕΝΟ ΜΟΥ ΦΙΛΟ .....ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ»

Αδαμαντία Νίκια, Γ' τάξη - «Η μικρή τσίχλα»: Μια μέρα, σε μια μικρή φωλιά υπήρχαν 4 πουλάκια μιας τσίχλας. Από το πρωί ως το βράδυ, η μαμά τους, τους έφερνε τροφή κι αυτά μεγάλωναν. Όμως το μεγαλύτερο πουλάκι έλεγε ότι ήθελε να προσέχει μόνο του τον εαυτό του και ύστερα από λίγες μέρες έφυγε από τη φωλιά. Ένα παιδί που το παρακολουθούσε έβαλε ρετσίνι στα κλαδιά ενός θάμνου και περίμενε... Η μικρή τσίχλα κόλλησε και άρχισε να τσιτσιρίζει. Ευτυχώς άκουσε το πουλάκι η μαμά-τσίχλα και το έσωσε. Της είπε ότι οι κίνδυνοι είναι πολλοί και γίνονται περισσότεροι μακριά από την οικογένεια. Η μικρή τσίχλα το έμαθε το μάθημα...

Νεκταρία Τζανετάκη, Γ' τάξη - «Ψυχρά και ανάποδα»: Το αγαπημένο μου βιβλίο είναι το «Ψυχρά & Ανάποδα». Μια φορά ήταν δύο μικρά κορίτσια, η Έλσα και η Άννα, που ήταν πολύ αγαπημένες αδελφές. Κάποτε η Έλσα έκανε μάγια στην Άννα. Το κεφάλι της Άννας πάγωσε. Οι γονείς τους, την πήγανε σε ξωτικά. Έτσι έγινε καλά. Για πολύ καιρό η Έλσα δεν συμπαθούσε την Άννα. Λυπήθηκε βέβαια που της έκανε κακό. Το μετάνιωσε όμως πολύ. Όταν μεγάλωσε, κατάλαβε ότι πρέπει να δείχνει αγάπη στην αδελφή της. Έγιναν καλές φίλες και έζησαν χαρούμενες και αγαπημένες. Έτσι πρέπει να είναι όλα τα αδέλφια.

Ειρήνη Αγρανιώτη, Γ' τάξη - «Ρομπέν των δασών»: Ο Ρομπέν των δασών, ένας νέος με όραμα. Ένας νέος, γεμάτος αρετές. Η προστασία των αδύναμων, η επαναστατική διάθεση, η ευγένεια, η γενναιότητα είναι κάποιες από αυτές. Με φόντο το δάσος του Σέργουντ, ο Ρομπέν μαζί με τους φίλους του και την στήριξη της αγαπημένης του Μάριον, θα πολεμήσουν μαζί την αδικία. Στόχος τους, να προστατέψουν τους φτωχούς και να τους προσφέρουν όσα έχουν ανάγκη για να ζήσουν μια τίμια ζωή. Θέλουν όμως να φτιάξουν μια ομάδα που θα φροντίζει για το καλό και την αγάπη σε όλο το βασίλειο. Σε μια εποχή πολύ δύσκολη, ο Ρομπέν πολεμάει καθημερινά για μια ζωή με αξιοπρέπεια για όλους. Πολύ μου αρέσει αυτό το βιβλίο...

Αναστάσης Γιάννακας, Γ' τάξη - «Δεινόσαυροι»: Το αγαπημένο μου βιβλίου ονομάζεται «Δεινόσαυροι». Μου το έκαναν δώρο πέρυσι, στα γενέθλιά μου και από τότε το διαβάζω κάθε βράδυ, λίγο πριν κοιμηθώ. Το βιβλίο αυτό έχει πολλές και όμορφες εικόνες με δεινόσαυρους και μέσα αναφέρει όλα τα είδη δεινοσαύρων. Ο αγαπημένος μου δεινόσαυρος είναι ο Σπινόσαυρος, ο πιο μεγάλος από όλους τους δεινόσαυρους και ο πιο δυνατός. Το βιβλίο λέει ότι αυτός είναι ο αρχηγός όλων και ότι σε όλες τις μάχες δεινοσαύρων βγαίνει πάντα νικητής. Το λατρεύω αυτό το βιβλίο και θα το έχω για πάντα. Μακάρι να αποκτήσω και άλλα πολλά βιβλία με δεινόσαυρους.

Μορφωτικός περίπατος στον Μυστρά!

Πολύτιμη βοήθεια στην προετοιμασία των αποκριάτικων στολών από τις μανούλες!

Αθανασία Ξαστερούλη, Γ' τάξη - «Ο λαγός & η χελώνα»: Μια μέρα ο λαγός έκανε βόλτα στο δάσος και συνάντησε μια χελώνα. Γελούσε μαζί της επειδή ήταν πολύ αργή. Η χελώνα του είπε να παραβγούν στο τρέξιμο και ο αυτός δέχτηκε. Όταν άρχισε ο αγώνας, ο λαγός σίγουρος για τη νίκη του έπεσε για ύπνο, ενώ η χελώνα περπατούσε σταθερά προς το τέρμα. Όταν ο λαγός ξύπνησε, η χελώνα είχε κερδίσει. Τα ζώα του δάσους χειροκροτούσαν τη χελώνα. Το δίδαγμα που παίρνουμε είναι ότι με την υπομονή και την προσπάθεια νικάμε πάντα.

Νίκος Αναγνωστόπουλος, Γ' τάξη - «Το ποδόσφαιρο»: «Το ποδόσφαιρο» είναι ένα βιβλίο που δείχνει διάφορα αντικείμενα όπως παπούτσια, μπάλες, μπλούζες αθλητικές και πώς να κάνεις ένα πέναλτι και ένα φάουλ. Πώς να δένεις τα κορδόνια σου με τους κόμπους. Πώς να κάνεις ένα κόρνερ ή να στέλνεις πάσα. Τι είναι το οφ-σάιντ κ.λπ.. Το διαβάζω και μαθαίνω τους κανόνες του ποδοσφαίρου. Μου αρέσει πολύ.

Γιάννης Παπαδάκος, Γ' τάξη - «Οι περιπέτειες του Οδυσσέα»: Ο Οδυσσέας τύφλωσε τον Κύκλωπα που ήταν γιος του Ποσειδώνα. Ο θεός της θάλασσας τον καταράστηκε να περάσει χίλια βάσανα μέχρι να φτάσει στην Ιθάκη. Πέρασε θαλασσοταραχές, κολυμπούσε για μέρες μέσα στο νερό. Πέρασε στη γη των Λαιστρυγόνων όπου γλύτωσε κι από εκεί. Μετά πέρασε από τις Σειρήνες. Συνάντησε δύσκολες καταιγίδες και θεόρατα κύματα, γενικά ταλαιπωρήθηκε πολύ για να φτάσει στην Ιθάκη. Αυτές οι περιπέτειες με συναρπάζουν. Όταν διαβάζω αυτό το βιβλίο ταξιδεύω κι εγώ μαζί με τον Οδυσσέα.

Παναγιώτης-Μανούσος Γραμματικάκης, Γ' τάξη - «Δεινόσαυροι»: Το αγαπημένο μου βιβλίο είναι «Οι εικόνες, δεινόσαυροι και προϊστορία». Είναι η σειρά που έγινε best seller σε όλο τον κόσμο. Το βιβλίο περιέχει δεινόσαυρους και προϊστορικούς ανθρώπους. Μου μαθαίνει πολλά πράγματα για το πώς ήταν ο κόσμος πριν από εκατομμύρια χρόνια, πώς ζωγραφίζανε στους βράχους οι άνθρωποι, πώς τρώγανε ωμό κρέας, πώς φτιάχνανε τα ρούχα τους από γούνες ζώων και πώς ζούσαν με χίλιους κινδύνους. Μου μαθαίνει ότι οι άνθρωποι τότε ζούσαν λίγα χρόνια και αντιμετώπιζαν πολλές δυσκολίες κάθε μέρα και κάθε ώρα.

Γιάννης Φέικος, Γ' τάξη - «Οι δώδεκα θεοί του Ολύμπου»: Αυτό το βιβλίο μου αρέσει πολύ, το έχω διαβάσει πολλές φορές. Ο αγαπημένος μου θεός είναι ο Ερμής, ο αγγελιοφόρος των θεών. Φορούσε φτερωτά σανδάλια και με αυτά περνούσε πάνω από στεριά και θάλασσα για να μεταφέρει μηνύματα των θεών στους ανθρώπους. Ήταν προστάτης των εμπόρων και των ταξιδιωτών. Ήταν ο μεσολαβητής από τον επάνω κόσμο προς τον κάτω (οδηγούσε τις ψυχές των νεκρών στον Άδη). Επίσης πήγαινε τα καλά και τα κακά νέα στον πατέρα του, τον Δία. Σύμβολά του είναι το κηρύκειο, το οποίο είναι ένα λεπτό ραβδί από ξύλο δάφνης ή ελιάς που επάνω έχει μικρά φτερά και τα φτερωτά σανδάλια του.

Ευάγγελος-Φίλιππος Μαχαίρας, Γ' τάξη - «Ο μικρός πρίγκιπας»: Αγαπημένο μου βιβλίο είναι «ο μικρός πρίγκιπας». Ένας πιλότος αναγκάζεται να προσγειώσει το αεροπλάνο του στην έρημο. Εκεί συναντάει το μικρό πρίγκιπα, ένα παιδί από άγνωστο πλανήτη. Είναι ένα αγνό παιδάκι, πολύ συναισθηματικό που καταλαβαίνει ότι οι αξίες στη ζωή είναι η φιλία και η αγάπη.

Δ΄ ΤΑΞΗ

«ΑΝ ΗΜΟΥΝ ΔΗΜΑΡΧΟΣ ΓΙΑ ΜΙΑ ΗΜΕΡΑ……»

Η Δ' τάξη έχει ωραίες ιδέες για μια πόλη φιλική, άνετη, σύγχρονη και χαρούμενη για τους πολίτες της.

Παναγιώτης Κατσίχτης – Δ' τάξη: Θα έφτιαχνα φιλοζωική εταιρεία. Αγαπώ τα ζώα γιατί : «Από τότε που γνώρισα τους ανθρώπους, αγάπησα τα ζώα». Εγώ θα τα προστατεύω πάντα.

Χριστίνα Παναγιωτάκου, Δ' τάξη: Θα έφτιαχνα ένα Μουσείο Λαϊκής Τέχνης. Εκεί θα βλέπουμε όλα τα εργαλεία που χρησιμοποιούνταν παλιά για να φτιάξουν το μετάξι από τους μεταξοσκώληκες, πώς παράγεται το μέλι από τις μέλισσες κ.λπ..

Γιάννης Παντελής – Δ' τάξη: Θα αγόραζα ένα τουριστικό τρενάκι για να κάνει το γύρο της πόλης από την αρχαία Σπάρτη, στον Ευρώτα και τερματισμό στο Μουσείο.

Λεωνίδας Σταυρόπουλος, Δ' τάξη: Θα άνοιγα όλη την έκταση που έχει το πάρκο Γουδέ. Θα έχτιζα μέσα καφετέριες, παιδότοπους και μικρό ζωολογικό κήπο. Θα το έκανα να είναι από τα μεγαλύτερα πάρκα στην Ελλάδα.

Ήλια Τσιλιβίτα – Δ' τάξη: Θα ξαναέφτιαχνα το αεροδρόμιο στο Πυρί για να μπορούν οι άνθρωποι να κάνουν ταξίδια στο εσωτερικό και στο εξωτερικό, αλλά να έρχονται και οι τουρίστες κατ' ευθείαν στην ιστορική Σπάρτη.

Ξένια Πουλοπούλου, Δ' τάξη : Θα έφτιαχνα δημόσια γυμναστήρια, ώστε όλοι να μπορούν να γυμνάζονται και να μένουν υγιείς. Άλλωστε στην αρχαία Σπάρτη γυμνάζονταν όλοι, άνδρες και γυναίκες.

Ηλέκτρα Μπούγα – Δ' τάξη: Θα τοποθετούσα στα πεζοδρόμια μεγάλες οθόνες που θα λένε τα νέα από όλον τον κόσμο και ακριβώς δίπλα, άλλη οθόνη που θα λέει τα νέα της πόλης μας.

Βασιλική Κυριακοπούλου, Δ' τάξη: Θα έφτιαχνα ένα σύγχρονο, μεγάλο θέατρο. Το θέατρο διασκεδάζει, αλλά και διδάσκει. Μας λείπει πολύ ένα θέατρο……

Δημήτρης Κοντραφούρης, Δ' τάξη: Θα έφτιαχνα υπόγειους κάδους για τα σκουπίδια, για να είναι πάντα η Σπάρτη πεντακάθαρη.

Μαρία Ράλλη, Δ' τάξη: Θα έφτιαχνα ένα νόμο, μόνο για τη Σπάρτη. Δηλαδή εάν ένα σπίτι έχει πολλά φυτά και λουλούδια να μην πληρώνει νερό και δημοτικά τέλη. Έτσι θα έχουμε πιο πολύ οξυγόνο.

Ήρα Καρτσωνάκη, Δ' τάξη: Θα έφτιαχνα ένα θερινό σινεμά, να πηγαίνουν οι άνθρωποι το καλοκαίρι. Γύρω-γύρω θα έχει λουλούδια και θα είναι σαν ένας δροσερός κήπος.

Τάσος Γούτος, Δ' τάξη: Θα έφτιαχνα διαμερίσματα για τους άπορους της πόλης. Γιατί πρέπει να έχουν όλοι μια στέγη, ακόμα και οι άποροι.

Κωνσταντίνος Αλεξάκης, Δ' τάξη: Στην πόλη μου, που είναι αγροτική περιοχή, θα οργάνωνα πολύ σωστά «αγροτουρισμό».

Νέστορας – Γιώργος Κονιδάρης, Δ' τάξη: Θα έβαζα στις διαβάσεις τα φωτεινά φανάρια (Σταμάτη – Γρηγόρη) για να περνούν με ασφάλεια οι πεζοί και τα αυτοκίνητα.

Σωτήρης Φουντάς, Δ' τάξη: Θα έφτιαχνα ποδηλατόδρομους για να μην πάνε τα ποδήλατα στους δρόμους. Δεν πρέπει να υπάρχει πόλη χωρίς ποδηλατόδρομους.

Θεόδωρος Θεοδώρου, Δ' τάξη: Θα έφτιαχνα ένα γκαράζ με επτά ορόφους για να παρκάρουν τα αυτοκίνητα, αν η αρχαιολογική υπηρεσία μου απαγόρευε να κάνω υπόγειο γκαράζ.

Ξανθή Σάντου – Δ' τάξη: Θα έχτιζα ένα σύγχρονο νοσοκομείο για να πηγαίνουν οι άνθρωποι σε περίπτωση ανάγκης και να μην τρέχουν στην …Αθήνα.

Νικόλας Χρόνης, Δ' τάξη: Τα αρχαία που υπάρχουν στην πόλη μας, θα τα συγκέντρωνα για να φτιάξω ένα ονομαστό Μουσείο αντάξιο της Σπάρτης.

Χριστίνα Λάλου, Δ' τάξη: Αν ήμουν δήμαρχος για μια μέρα, θα έφτιαχνα ένα κλειστό κολυμβητήριο. Όπως τα αρχαία Σπαρτιατόπουλα κολυμπούσαν στον Ευρώτα, έτσι τα σημερινά θα κολυμπούν σε αυτό.

Γιώργος Παπαδόπουλος, Δ' τάξη: Αν ήμουν για μια μέρα δήμαρχος θα διατηρούσα τα νεοκλασικά σπίτια της Σπάρτης και θα φύτευα φοίνικες παντού, για να μοιάζει η πόλη μας με νεοκλασική και να ξεχωρίζει από όλες τις πόλεις της Ελλάδας.

Χαράλαμπος Παπασταφίδας, Δ' τάξη: Στις όχθες του Ευρώτα, στην είσοδο της Σπάρτης θα έφτιαχνα ένα είδος Μουσείου που να δείχνει τα Σπαρτιατόπουλα να κοιμούνται στα καλάμια και να γυμνάζονται.

«ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΠΟΥ ΑΛΛΑΞΑΝ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ»

Γυναίκες που άλλαξαν τον κόσμο, σε μια εποχή που οι γυναίκες δεν ψήφιζαν και δεν είχαν ίσα δικαιώματα με τους άνδρες…

Ηλέκτρα Μπούγα, Δ' τάξη - Βαλεντίνα Τερέσκοβα:

Η Βαλεντίνα Τερέσκοβα είναι η πρώτη σοβιετική κοσμοναύτης που έγινε διάσημη ως η πρώτη γυναίκα που ταξίδεψε στο διάστημα. Επιλέχθηκε μεταξύ 400 γυναικών για να κυβερνήσει το διαστημόπλοιο Βοστόκ 6 τον Ιούνιο του 1963. Ήταν αλεξιπτωτίστρια και είχε τις πιο πολλές ώρες πτώσεων με το αλεξίπτωτο.

Της χρειάστηκε αυτή η εμπειρία γιατί προσγειώθηκε με αλεξίπτωτο κατά την επιστροφή της στη γη….

«Κάνε στην πάντα ουρανέ. Σου 'ρχομαι», γράφει στο ημερολόγιό της και συνεχίζει: «τόση ναυτία δεν έχω ξανανιώσει ποτέ».

Όταν τη ρώτησαν τι άλλο ονειρεύεται, απάντησε: «-Να πάω στον Άρη…. Αυτό το ταξίδι ξέρω ότι δεν θα έχει επιστροφή. Όμως είμαι έτοιμη να το κάνω.».

Νέστορας – Γιώργος Κονιδάρης, Δ' τάξη - Φρίντα Κάλο:

Η Φρίντα Κάλο ήταν σπουδαία ζωγράφος και καταγόταν από το Μεξικό. Γεννήθηκε το 1907. Όταν ήταν μικρή πέρασε πολιομυελίτιδα, η οποία της άφησε προβλήματα στα πόδια. Στα 18 της δυστυχώς υπήρξε και θύμα τροχαίου που της δημιούργησε επιπρόσθετα προβλήματα υγείας. Σε ηλικία περίπου 20 χρονών άρχισε να ζωγραφίζει. Λίγο καιρό μετά,

Τα Σπουργιτάκια μας , υποδέχονται την Άνοιξη!

Πήγαμε και στο θέατρο!

Στην Ιερά Μονή των Τεσσαράκοντα Μαρτύρων!

παντρεύτηκε τον καλλιτέχνη Ντιέγκο Ριβέρα. Στο σπίτι τους, συναντιούνταν διάφοροι σημαντικοί καλλιτέχνες και πολιτικοί. Οι περισσότερες ζωγραφιές της είναι αυτοπροσωπογραφίες της και η κάθε ζωγραφιά της δείχνει τους πόνους που υπέφερε από την κακή κατάσταση της υγείας της. Επίσης, στα έργα της είναι έντονες οι πολιτικές αναφορές. Οι πίνακές της έχουν εμφανή στοιχεία, τόσο της μεξικανικής λαϊκής τέχνης, όσο και της τέχνης των ιθαγενών. Καταπιάστηκε με δύσκολα θέματα (αποικιοκρατία – ταυτότητα – ζητήματα φύλου). Κάνει εντύπωση σε όλο τον κόσμο η δύναμη της θέλησης. Αντιμετώπισε επώδυνες καταστάσεις και πολλές περιπέτειες με την υγεία της. Όμως αυτά αντί να την απογοητεύσουν την έκαναν πιο δυνατή. Οι ιδιαιτερότητές της και η ψυχική της δύναμη την καταξίωσαν διεθνώς.

Γιώργος Παπαδόπουλος, Δ' τάξη -Έλεν Κέλερ:

Η Έλεν γεννήθηκε το 1880 στην Αλαμπάμα των Η.Π.Α.. Άρχισε να μιλάει σε ηλικία έξι μηνών. Όμως η Έλεν στην ηλικία των δεκαεννέα μηνών, αρρώστησε πολύ βαριά. Από τότε η Έλεν έμεινε τυφλή και κωφάλαλη. Με τη βοήθεια της δασκάλας Ανν Σάλιβαν δημιούργησε τη δική της νοηματική γλώσσα. Αυτή την γλώσσα την έμαθε και σε άλλους ανθρώπους, ώστε να μπορούν να επικοινωνούν. Η κοπέλα αυτή άλλαξε τον τρόπο με τον οποίο έβλεπε ο κόσμος τους τυφλούς και τους κωφούς, καθώς και τον τρόπο που αντιμετωπίζονταν οι άνθρωποι με ειδικές ανάγκες. Είναι το πρώτο τυφλό και κωφάλαλο άτομο που πήρε πτυχίο πανεπιστημίου. Έγινε σπουδαία συγγραφέας και μετέδωσε τις γνώσεις και τις εμπειρίες της σε όλο τον κόσμο. Ξεπέρασε την αναπηρία της και βοήθησε όλο τον κόσμο. Βγήκε από το σκοτάδι στο φως. Έμαθε να διαβάζει με το σύστημα «Μπράιγ».

Γιάννης Παντελής, Δ' τάξη - Αμέλια Έρχαρτ:

Η Αμέλια Έρχαρτ ήταν μια Αμερικανίδα πιλότος. Γεννήθηκε το 1897 και εξαφανίστηκε το 1937 σε ηλικία 40 ετών. Ήταν η πρώτη γυναίκα πιλότος που διέσχισε τον Ατλαντικό ωκεανό. Ήταν επίσης η πρώτη γυναίκα που πέταξε πάνω από τον Ειρηνικό ωκεανό. Έγραψε πολλά βιβλία γύρω από τις εμπειρίες της ως πιλότος. Γράφει σε ένα της βιβλίο: «Η φιλοδοξία μου έχει κεφάλια περισσότερα από τη Λερναία Ύδρα. Μόλις πραγματοποιήσω μία μου φιλοδοξία, γεννιέται άλλη μεγαλύτερη.». Η Έρχαρτ εξαφανίστηκε το 1937 κατά τη διάρκεια μιας προσπάθειάς της να κάνει τον γύρο του κόσμου. Η εξαφάνισή της είναι ένα από τα μεγαλύτερα μυστήρια της αεροπορικής ιστορίας.

Μαρία Ράλλη, Δ' τάξη - Σιμόν Ντε Μπουβουάρ:

Η Σιμόν Ντε Μπουβουάρ ήταν μία από τις πολλές γυναίκες που άλλαξαν τον κόσμο. Ήταν φιλόσοφος, συγγραφέας και φεμινίστρια. Καταγόταν από την Γαλλία. Γεννήθηκε το 1908 και πέθανε σε ηλικία 78 ετών. Η Μπουβουάρ θεωρήθηκε μητέρα του φεμινισμού. Με τις δημοσιεύσεις της, με τη συγγραφή βιβλίων και με όπλο της πάντα το μυαλό και την πένα της αγωνίστηκε για τα ζητήματα των γυναικών και για την ισότητα των δύο φύλων. Έγραψε πολλά βιβλία. Μερικά από τα σημαντικότερα είναι: «Το δεύτερο φύλο» και «Η καλεσμένη». Ήταν σύντροφος του Ζαν Πωλ Σαρτρ φιλόσοφου Γάλλου. Αφιέρωσε τη ζωή της στα πολιτικά οράματα και στο φεμινισμό. Ήταν μια πολιτική ακτιβίστρια. Χωρίς αμφιβολία είναι μια από τις σπουδαιότερες Γαλλίδες που έμεινε στην ιστορία.

Χριστίνα Παναγιωτάκου, Δ' τάξη - Μαρία Κάλλας:

Είναι Ελληνίδα σοπράνο, μία από τις διασημότερες τραγουδίστριες της όπερας του 20ου αιώνα. Γεννήθηκε στη Ν. Υόρκη από Έλληνες γονείς. Γύρισε στην Ελλάδα με τη μητέρα και την αδελφή της και γράφτηκε στο εθνικό ωδείο. Γρήγορα όλοι κατάλαβαν ότι ένα αστέρι μεγάλωνε στην Ελλάδα. Η φωνή της μπορούσε να ανταποκριθεί σε πολύ υψηλές νότες. Το υποκριτικό της ταλέντο έκανε όλους να τη βλέπουν σα θεά. Τραγούδησε στη Σκάλα του Μιλάνου πολλές φορές και σε όλες τις διάσημες λυρικές σκηνές του κόσμου. Γνώρισε τον Αριστοτέλη Ωνάση, αλλά ποτέ δεν τον παντρεύτηκε. Τραγούδησε στην Επίδαυρο τη «Νόρμα». Τότε ήταν στην κορυφή της δόξας της. Στην Ιαπωνία έδωσε την τελευταία της παράσταση. Ο Ωνάσης την εγκατέλειψε για την Τζάκι Κένεντι. Πέθανε στο Παρίσι έχοντας σχεδόν χάσει τη θεϊκή φωνή της. Θα μείνει στην ιστορία της Όπερας σαν η πρώτη και ασύγκριτη τραγουδίστρια.

Ξένια Πουλοπούλου, Δ' τάξη - Ρόζα Πάρκς:

Η Ρόζα Πάρκς είναι μια μαύρη ηρωίδα που πάλεψε για την ισότητα των μαύρων. Ήταν ακτιβίστρια στον αγώνα για τα πολιτικά δικαιώματα των μαύρων. Ακτιβισμός είναι η θέληση του ανθρώπου που προσπαθεί να διαμορφώσει τον κόσμο με την δράση του. Έγινε γνωστή κυρίως για τον κρίσιμο ρόλο της στο μποϊκοτάζ λεωφορείων που έγινε στην Αλαμπάμα το 1955. Αρνήθηκε να σηκωθεί για να καθίσει ένας λευκός. Έγινε μεγάλο θέμα που ως συνέπεια είχε την κατάργηση του φυλετικού διαχωρισμού στα αμερικάνικα μέσα μαζικής μεταφοράς. Μέχρι τότε δεν επιτρεπόταν να μπαίνουν οι μαύροι στα αυτοκίνητα συγκοινωνίας που χρησιμοποιούσαν οι λευκοί. Ακόμη υπήρχαν οργανώσεις λευκών που έκαιγαν τα σπίτια των μαύρων και τους τρομοκρατούσαν. Η Ρόζα Πάρκς κατάφερε να καταλάβουν όλοι ότι και οι μαύροι είναι ... «άνθρωποι» και όχι ...πράγματα. Τιμήθηκε με το χρυσό μετάλλιο του Κογκρέσου και έγινε η πρώτη γυναίκα της οποίας η σορός εκτέθηκε σε λαϊκό προσκύνημα στο Καπιτώλιο.

Δημοσιογράφος Σωτήρης Φουντάς, Δ' τάξη - Αν μπορούσα να πάρω συνέντευξη από την Μαρί Κιουρί:

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Γεια σας κυρία Κιουρί. Θέλω να σας κάνω μερικές ερωτήσεις για τη ζωή σας. Που γεννηθήκατε;

ΜΑΡΙ: Γεννήθηκα στην Πολωνία.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Ήσασταν μοναχοπαίδι;

ΜΑΡΙ: Όχι, δεν ήμουν. Ήμουν το μικρότερο από τα πέντε παιδιά.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Οι γονείς σας ήταν επιστήμονες;

ΜΑΡΙ: Όχι, δεν ήταν. Ήταν δάσκαλοι.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Σπουδάσατε;

ΜΑΡΙ: Ναι. Ολοκλήρωσα το μεταπτυχιακό μου στη φυσική το 1893 και στα μαθηματικά το 1894 στο Παρίσι.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Παντρευτήκατε;

ΜΑΡΙ: Ναι. Παντρεύτηκα τον Πιέρ Κιουρί και αποκτήσαμε 2 κόρες.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Κερδίσατε το βραβείο Νόμπελ στη φυσική και ήσασταν η πρώτη γυναίκα που κέρδισε βραβείο Νόμπελ;

ΜΑΡΙ: Ναι, γιατί ανακάλυψα δύο νέα στοιχεία, το πολώνιο και το ράδιο.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Σας ευχαριστώ πάρα πολύ για το χρόνο σας κυρία Κιουρί. Σας εύχομαι καλή συνέχεια στις επιστημονικές εργασίες σας. Σίγουρα η ιστορία θα γράψει το όνομά σας με χρυσά γράμματα.

Χαράλαμπος Παπασταφίδας, Δ' τάξη - Ενριέττα Σουάν Λίβιτ:

Η Ενριέτα Σουάν Λίβιτ ήταν Αμερικανίδα αστρονόμος. Αποφοίτησε από το κολέγιο Χάρβαρντ και άρχισε να εργάζεται το 1893 στο αστεροσκοπείο του κολεγίου του Χάρβαρντ κατά μία έννοια ως «ηλεκτρονικός υπολογιστής», για να μετρήσει και να ταξινομήσει την φωτεινότητα των αστέρων. Δημοσίευσε τις παρατηρήσεις της, αλλά είχαν πάντα όχι τη δική της υπογραφή, αλλά του Διευθυντού του αστεροσκοπείου. Ήταν αδιανόητο εκείνη την εποχή, γυναίκα επιστήμων να έχει συγγραφικό έργο με επιστημονικές παρατηρήσεις. Το 1925 προτάθηκε για Νόμπελ, αλλά ο τότε διευθυντής του αστεροσκοπείου απάντησε ότι είχε ...πεθάνει η Λίβιτ και ίσως έπρεπε να προτείνουν τον ίδιο γι' αυτή τη διάκριση. Βέβαια δεν έγινε κάτι τέτοιο. Παρότι της αποδόθηκε ελάχιστη αναγνώριση όσο ζούσε, η ανακάλυψή της επέτρεψε στους αστρονόμους να μετρήσουν για πρώτη φορά την απόσταση μακρινών γαλαξιών από τη γη. Πέθανε φτωχή. Την έρευνά της, την άφησε στο πανεπιστήμιο να τη χρησιμοποιεί ελεύθερα ο κάθε ένας για να πάρει πληροφορίες και να φτάσει στο φεγγάρι....

Η Ε΄Τάξη και ο φίλος τους το βιβλίο!

Οι Σπαρταθλητές στο Σχολείο μας!

Οι μαθητές των τάξεων Ε΄και ΣΤ΄στο Αρχαιολογικό Μουσείο Αθηνών!

«ΟΙ ΠΑΡΑΔΟΣΕΙΣ ΚΑΙ Η ΛΑΪΚΗ ΜΑΣ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑ»

Κάθε τόπος και μια παράδοση ...ας μην τις ξεχνάμε....

Ξανθή Σάντου, Δ' τάξη - Τα χελιδονίσματα: Στον τόπο μας ο ερχομός της άνοιξης συνδέεται με την επιστροφή των χελιδονιών. Τα παιδιά την πρώτη Μαρτίου γυρίζουν στα χωριά με ένα ξύλινο, στολισμένο χελιδόνι και λένε ένα τραγουδάκι. Αυτό το τραγούδι υποτίθεται ότι το λέει το ίδιο το χελιδόνι.

Ήρθε – ήρθε η χελιδόνα, ήρθε πάλι η μελιδόνα
κάθισε και λάλησε και γλυκοκελάηδησε.
Άφ' κα σύκα και σταφύλια και στ' αλώνι θημωνίτσα
κι ήρθα πίσω κι ηύρα φύτρα, φύτρα, φύτρα, φύτρα, φύτρα.

Λένε πολλές φορές τη λέξη «φύτρα» επειδή είναι σαν ξόρκι που προκαλεί τη βλάστηση.

Κωνσταντίνος Αλεξάκης, Δ' τάξη - Το μαγιάτικο στεφάνι: Το μαγιάτικο στεφάνι φτιάχνεται με αγριολούλουδα, μαργαρίτες και παπαρούνες και με αυτό γιορτάζουμε τον ερχομό της άνοιξης. Κρεμιέται στην εξώπορτα την 1η του Μάη και συμβολίζει την αναγέννηση της φύσης. Όλα τα σπίτια φτιάχνουν στεφάνια για υγεία, ευημερία και προστασία απ' το μάτι. Το στεφάνι θα παραμείνει στο σπίτι μέχρι τα μέσα του καλοκαιριού. Στη γιορτή του Άη Γιάννη του Κλήδονα το ρίχνουν στη φωτιά. Σύμφωνα με την παράδοση το στεφάνι της Πρωτομαγιάς συμβολίζει τη δύναμη της φύσης και πάνω σε αυτό υπάρχουν: Ένα σκόρδο για το μάτι, αγκάθι για τον εχθρό, ένας σταυρός για την ευλογία, μια λυγαριά για να έχουν γερή μέση -που να μην πονάει από τις δουλειές- και στάχια για καρπερότητα. Με το στεφάνι θέλουμε να βάλουμε τη δύναμη της φύσης στο σπίτι μας.

Ήρα Καρτσωνάκη, Δ' τάξη - Οι κούνιες του Πάσχα: Οι κούνιες της Λαμπρής είναι ένα παλιό έθιμο. Για να πραγματοποιηθεί το έθιμο κατασκεύαζαν κούνιες τις ημέρες του Πάσχα. Τις γέμιζαν με άνθη. Κάθονταν τα κορίτσια στις κούνιες, οι νέοι τις κουνούσαν και όλοι μαζί έλεγαν στιχάκια.

Κουνήσετε τις όμορφες, κουνήστε και τις άσπρες

κουνήστε και τις πασχαλιές που 'ναι μ' ανθούς γεμάτες

....και άλλα παρόμοια. Οι κούνιες συμβολίζουν την κάθαρση. Με το πέρα – δώθε της κούνιας δημιουργείται ρεύμα αέρα. Αυτός ο αέρας λειτουργεί καθαρτικά στο πρόσωπο αλλά και σε ολόκληρο το σώμα. Έχει όμως και κοινωνικό ρόλο γιατί φέρνει πιο κοντά τις κοπέλες και τους νέους.

Στη Μυτιλήνη και στη Ρόδο οι ανθισμένες κούνιες είναι και σήμερα ένα όμορφο λουλουδισμένο και χαρούμενο έθιμο.

Τάσος Γούτος, Δ' τάξη - Ο Μάρτης ο πεντάγνωμος: Τον μήνα Μάρτη ο καιρός είναι άστατος. Ο λαός το Μάρτη τον λέει πεντάγνωμο γιατί μέσα σε μια μέρα μπορεί να δούμε και τις τέσσερις εποχές του χρόνου. Ο λαός πιστεύει ότι αυτή η αστάθειά του οφείλεται στην προσωπική του ζωή. Λένε ότι ο Μάρτης έχει δύο γυναίκες, μια γελαστή και μια γκρινιάρα. Όταν πάει στην γελαστή γίνεται και ο καιρός γελαστός, δηλαδή ζεστός. Όταν πάει στην γκρινιάρα ο καιρός χαλάει. Γι' αυτό και μια παροιμία λέει ότι ο Μάρτης μια γελάει και μια κλαίει. Ακόμη υπάρχει μια παράδοση στη Μεσσηνία στην οποία λένε ότι η γυναίκα που παντρεύτηκε ο Μάρτης από μπροστά ήταν άσχημη, ενώ από πίσω ήταν πολύ όμορφη και είχε ωραία κορμοστασιά. Όταν ο Μάρτης τη βλέπει στο πρόσωπο κλαίει και ο καιρός χαλάει, ενώ όταν την κοιτάζει από τις πλάτες ευχαριστιέται, γιατί βλέπει μια ψηλή και λυγερή κορμοστασιά με ωραία μακριά μαλλιά. Υπάρχει και άλλη λαϊκή ιστορία για τον Μάρτη. Μια γιαγιά που φοβόταν τα κρύα του Μάρτη, όταν ο Μάρτης τελείωνε στις 30 Μαρτίου, κοίταζε τον ουρανό, είδε λιακάδα και είπε στο Μάρτη: «Πριτς.... Δε σε φοβάμαι πια....» Έκανε τόσο πολύ κρύο που η γιαγιά για να ζεσταθεί έριξε στο τζάκι τα ξύλα και τα παλούκια του φράχτη της. Γι' αυτό τον Μάρτη τον λένε και «παλουκοκαύτη». Όταν τελείωσε η κακοκαιρία, ο Μάρτης δεν έδωσε στο Φλεβάρη τις 2 δανεικές μέρες. Έτσι έμεινε και ο Φλεβάρης «κουτσοφλέβαρος».

Νικόλαος Χρόνης, Δ' τάξη - Περπερούνα ή Πιρπιρούνα: Η Ελλάδα είναι μια χώρα γεωργική και χρειάζεται νερά. Στη χώρα μας και κυρίως στη Μακεδονία έχουμε ένα έθιμο που ζητάμε να βρέξει και λέγεται το έθιμο της Περπερούνας ή Πιρπιρούνας. Όταν δεν έχει βρέξει για πολύ καιρό, σε διάφορες περιοχές της Ελλάδας, οι γυναίκες διαλέγουν ένα κοριτσάκι ή νεαρή κοπέλα και την ντύνουν με πράσινα φυτά. Γυναίκες και άλλες κοπέλες περπατάνε μαζί της κρατώντας στάμνες με νερό και ραντίζουν το κοριτσάκι ενώ τραγουδάνε:

Περπερούνα περπατεί, το θεό παρακαλεί,

για να στείλει μια βροχή, μια βροχή καλή-καλή

για ν' ανθίσουν τα λιβάδια, να φυτρώσουν τα σιτάρια.

Μπάρες-μπάρες τα νερά, στα χωράφια τα ξερά.

Τις περισσότερες φορές, κατά μία παράξενη σύμπτωση βρέχει πραγματικά.

Θεόδωρος Θεοδώρου, Δ' τάξη - Το γεφύρι της Άρτας: Το γεφύρι της Άρτας αποτελεί από τα διασημότερα πέτρινα γεφύρια του Ελλαδικού χώρου και συνδέεται με λαϊκούς θρύλους και δοξασίες. Το μήκος του φτάνει τα 142 μέτρα και το πλάτος του 3,75 μέτρα. Αποτελείται από τέσσερις μεγάλες καμάρες και τρεις μικρότερες. Η λαϊκή παράδοση λέει πως επειδή «ολημερίς το χτίζανε, το βράδυ εγκρεμιζόταν», για να στεριώσει θυσίασαν την γυναίκα του πρωτομάστορα. Η όμορφη κοπέλα, την ώρα που τη χτίζανε ζωντανή καταράστηκε το γεφύρι να τρέμει και να μην μπορεί να σταθεί άνθρωπος πάνω του. Σκέφτηκε όμως ότι έχει αδελφό αγαπημένο και άλλαξε την κατάρα σε ευχή: «Αν τρέμουν τ' άγρια βουνά, να τρέμει το γεφύρι». Από τότε στέκει πανέμορφο και στέρεο και η φήμη του μεγαλώνει όσο και η ιστορία του.

Δημήτρης Κοντραφούρης, Δ' τάξη - Οι φωτιές του Αϊ-Γιαννιού: Είναι ένα ωραίο έθιμο. Ανάβουν φωτιές στους δρόμους με ότι παλιό υπάρχει στο σπίτι. Οι άνθρωποι πηδούν πάνω από τη φωτιά 3 φορές σταυρωτά, κρατώντας στο κεφάλι τους μια πέτρα για να είναι γεροί σαν τα βουνά. Άλλοι κρατάνε ένα κομμάτι σίδερο για να είναι «σιδερένιοι». Τα κορίτσια βάζουν στη μέση τους μία βέργα από λυγαριά για να είναι «λυγερές» και να μην πονάει η μέση από τις δουλειές. Πηδώντας πάνω από τις φωτιές λένε: «Αφήνω τον κακόχρονο και πάω στον καλόχρονο». Τότε πετάνε την πέτρα ή το σίδερο που κρατάνε. Η φωτιά καίει όλα τα κακά.

Ο Φλεβάρης κι αν φλεβίσει, καλοκαίρι θα μυρίσει!!!!!!

Λεωνίδας Σταυρόπουλος, Δ' τάξη - Το κυνήγι του λαγού: Με αυτό το παιχνίδι – έθιμο ξεκινούσαν το θερισμό, ιδιαίτερα στη Β. Ελλάδα που τα σιτηρά ήταν από τα βασικά προϊόντα. Οι θεριστάδες, οι νέοι και λεπτοί, παρίσταναν τον λαγό με το δρεπάνι στο χέρι να συμβολίζει τα δόντια του λαγού. Οι νέοι με σβελτάδα θέριζαν τα στάχια κάνοντας στροφές και κρύβοντας το σώμα τους μέσα στα ψηλά στάχια. Οι θεριστάδες που έκαναν τους κυνηγούς ήταν οι γεροντότεροι. Θέριζαν τρέχοντας πίσω από τους λαγούς, έτσι όμως το χωράφι το θέριζαν πιο γρήγορα. Όταν το χωράφι θεριζόταν οι γυναίκες – μαγείρισσες έβγαζαν τα φαγητά και το κρασί και όλοι διασκέδαζαν και χαίρονταν τη σοδειά τους.

Χριστίνα Λάλου, Δ' τάξη - Το πανηγυράκι της Αράχοβας: Στην Αράχοβα γίνεται μια ξεχωριστή εκδήλωση που κρατάει τρεις μέρες για να γιορτάσουν και να τιμήσουν τον Άγιο Γεώργιο. Το πανηγυράκι ξεκινά με δυνατές ριπές κανονιών το βράδυ, πριν από τον εορτασμό του Αγίου Γεωργίου. Την άλλη μέρα το πρωί, η εικόνα του Αγίου Γεωργίου μεταφέρεται στην πόλη από άτομα που φορούν παραδοσιακά ρούχα. Μετά ψήνουν αρνιά για να γιορτάσουν τον Άγιο Γεώργιο και στη συνέχεια γίνεται αγώνας ανηφόρας σε ένα λόφο της Αράχοβας. Άνδρες όλων των ηλικιών αγωνίζονται για να δουν ποιος μπορεί να φτάσει πρώτος στην κορυφή. Αυτός ο αγώνας θυμίζει μια μάχη το 1826 όπου οι Έλληνες, με αρχηγό τον Γεώργιο Καραϊσκάκη, κέρδισαν τους Τούρκους. Το γλέντι κρατάει 3 ημέρες. Την τελευταία μέρα όλοι συγκεντρώνονται στην εκκλησία για ένα ξεχωριστό γλέντι με ψητό αρνί και παραδοσιακό φαγητό. Οι άνθρωποι θα τραγουδήσουν τραγούδια και θα χορέψουν γύρω από την εκκλησία σε κύκλο για να γιορτάσουν τις παραδόσεις.

Έ ΤΑΞΗ

«ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΔΥΣΤΥΧΙΑ ΚΑΙ ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΕΥΤΥΧΙΑ»

Δημοσθένης Αγρανιώτης, Ε' τάξη: Ευτυχία είναι να έχεις ψυχική και σωματική υγεία, καθώς και μια δίκαιη ζωή και δυστυχία είναι να καταστρέφεσαι εξαιτίας των κακόβουλων σχολίων που δέχεσαι και να νιώθεις ότι κανείς δε σε στηρίζει.

Εμμέλεια Αλέξη, Ε' τάξη: Ευτυχία είναι από τα λάθη μας να μαθαίνουμε και δυστυχία είναι να σου κάνουν μπούλινγκ και να σε εκμεταλλεύονται.

Κατερίνα Κυριακοπούλου, Ε' τάξη: Ευτυχία είναι να μπορείς εσύ να εκλέγεις τους εκπροσώπους σου, έχοντας το δικαίωμα του εκλέγειν και του εκλέγεσθαι, ενώ δυστυχία είναι να μην υπάρχουν νόμοι και κανόνες, να επικρατεί αναρχία.

Κατερίνα Γάββαρη, Ε' τάξη: Ευτυχία είναι να μπορείς να λες τις σκέψεις σου και τα συναισθήματά σου, ενώ δυστυχία να μην έχεις τους φίλους σου, την οικογένειά σου και να μην μπορείς να χαρείς τη φύση γύρω σου.

Γιάννης Αγρανιώτης, Ε' τάξη: Ευτυχία είναι να είσαι υγιής και να νιώθεις καλά, ενώ δυστυχία είναι να είσαι πολύ βαριά άρρωστος και να μην μπορείς να κάνεις κάτι γι' αυτό.

Λευτέρης Θεοχαράκος, Ε' τάξη: Ευτυχία είναι να ζήσεις την παιδική σου ηλικία σαν παιδί, ανέμελα, ενώ δυστυχία είναι μερικά παιδιά στην Αφρική να πεθαίνουν από έλλειψη τροφής και εμείς να πετάμε το δικό μας επειδή είναι φαγητό χθεσινό.

Βασίλης Κόνιαρης, Ε' τάξη: Ευτυχία είναι να καλλιεργούμε τη γη και να απολαμβάνουμε τα αγαθά της, ενώ δυστυχία είναι να ζεις όντας φτωχός και μη έχοντας πρόσβαση σε πολλά αγαθά.

Επεράσαμε όμορφα...Και του Χρόνου!

Στο μνημείο του Ζαλόγγου!

Τσάν Χάο Γιν, Ε' τάξη : Ευτυχία είναι να έχεις μια οικονομική άνεση και να ζεις ελεύθερα, ενώ δυστυχία είναι να σου λείπουν στοιχειώδη αγαθά όπως θέρμανση, στέγαση και σίτιση.

Απόλλωνας Τσακρακλίδης, Ε' τάξη: Ευτυχία είναι να είσαι ανεξάρτητος, διαφορετικός και περήφανος, ενώ δυστυχία είναι να νιώθεις άσχημα με τον εαυτό σου.

Αντώνης Σκιαδάς, Ε' τάξη: Ευτυχία είναι να είσαι μορφωμένος, ενώ δυστυχία είναι να έχεις απλώς γνώσεις, δηλαδή να μην είσαι σωστός άνθρωπος.

Χρήστος Χαντζάκος, Ε' τάξη : Ευτυχία είναι να έχεις καθημερινά φαγητό στο τραπέζι σου, ενώ δυστυχία είναι παιδιά σε υποανάπτυκτες χώρες να μην έχουν φαγητό για μέρες.

Μυρτώ Ζέρβα, Ε' τάξη: Ευτυχία είναι ο κάθε άνθρωπος να μπορεί να εκφράσει ελεύθερα τη γνώμη του, χωρίς να φοβάται μην λογοκριθεί, ενώ δυστυχία είναι οι άνθρωποι να καταπιέζουν τις απόψεις και τα θέλω τους και να ζουν δυστυχισμένοι.

Τσελίν Τσιν, Ε' τάξη: Ευτυχία είναι να έχεις την οικογένειά σου και το σπίτι σου, ενώ δυστυχία είναι να ζεις σε ένα περιβάλλον που δεν είναι ειρηνικό.

Γιώργος Κωνσταναρόγιαννης, Ε' τάξη: Ευτυχία είναι να μπορούμε να ζούμε σε έναν κόσμο με ειρήνη, ενώ δυστυχία είναι να πετάμε σκουπίδια στο έδαφος και όχι στους κάδους.

Νίκος Σόφης, Ε' τάξη : Ευτυχία είναι να καλλιεργούμε τη γη και αυτή να μας ανταποδίδει την προσπάθειά μας, ενώ δυστυχία είναι να καίμε τη γη και να καταστρέφουμε το περιβάλλον.

Παναγιώτης Αγκαλίου, Ε' τάξη: Ευτυχία είναι να είσαι υγιής και να νιώθεις καλά, ενώ δυστυχία είναι να γίνονται πόλεμοι και να χάνονται ανθρώπινες ζωές.

Μαρία Κόλλια, Ε' τάξη: Ευτυχία είναι να ασκείς τα ατομικά, κοινωνικά και πολιτικά σου δικαιώματα, ενώ δυστυχία είναι να μην έχεις τους φίλους σου, την οικογένειά σου και να μην μπορείς να χαρείς τη φύση γύρω σου.

Κωνσταντίνος Καλομοίρης, Ε' τάξη: Ευτυχία είναι να έχεις την οικογένειά σου, ενώ δυστυχία είναι να γίνεται πόλεμος στην πατρίδα σου.

Ορέστης Ηλιόπουλος, Ε' τάξη: Ευτυχία είναι να μπορούμε να βοηθάμε τους συνανθρώπους μας και να τους δίνουμε χαρά, ενώ δυστυχία είναι να υπάρχει δικτατορία και στέρηση των δικαιωμάτων.

«ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΕΣ ΓΕΙΤΟΝΙΕΣ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ»
«Τις γνωρίσαμε και τις αγαπήσαμε.....»

Δημοσθένης Αγρανιώτης, Ε' τάξη - Η περιοχή της Πλάκας στο κέντρο της Αθήνας: Η ιστορική συνοικία της Πλάκας, στο κέντρο της Αθήνας βρίσκεται κάτω από την Ακρόπολη. Χτισμένη πάνω από τις κατοικημένες περιοχές της αρχαίας Αθήνας, η Πλάκα είναι γνωστή ως η «γειτονιά των Θεών» χάρη στην γειτνίασή της με την Ακρόπολη και τους πολλούς αρχαιολογικούς χώρους. Στην Πλάκα ζούσε ο καλλιτέχνης Γιώργος Σαββάκης και η ηθοποιός Ειρήνη Παπά. Τα σπίτια της Πλάκας είναι πολύ παλιά. Φτιάχτηκαν πριν από πολλά χρόνια. Είναι πολύ γραφική συνοικία με πλακόστρωτα δρομάκια γεμάτα γιασεμιά, αγιόκλημα και περικοκλάδες. Στην Πλάκα κάθε χρόνο πηγαίνουν χιλιάδες τουρίστες για να βρεθούν για λίγες ώρες σε μιαν άλλη εποχή που όμοιά της δεν υπάρχει αλλού πουθενά. Είναι μια φανταστική παλαιά συνοικία της Αθήνας. Ήταν χώρος συνάντησης και πολιτισμού. Ανά τους αιώνες έχουν αναδειχθεί πολλά

ιστορικά σημεία της όπως λουτρά, ναοί, η αρχαία αγορά κ.τ.λπ.. Αυτό που δεν πρέπει να ξεχάσουμε είναι πως στην Πλάκα λειτούργησε το πρώτο ελληνικό πανεπιστήμιο. Όπου και να κοιτάξει κανείς θα δει και μια ιστορία και χιλιάδες αναμνήσεις. Είναι για εμάς τους Έλληνες ένα από τα σημεία αναφοράς του πολιτισμού μας.

Βασίλης Κόνιαρης, Ε' τάξη - Μοναστηράκι: Το Μοναστηράκι βρίσκεται στην Αθήνα και είναι μια ιστορική και πολύ γραφική συνοικία της Αθήνας με ένα ιδιαίτερο χρώμα. Πήρε το όνομά του από τον Ιερό Ναό της Παναγίας της Παντάνασσας που βρίσκεται στην πλατεία Μοναστηρακίου. Πρόκειται για έναν από τους παλαιότερους ναούς της Αθήνας. Οι παλιοί Αθηναίοι πίστευαν ότι κάτω από κάθε κίονα του ναού βρισκόταν παγιδευμένη μια κατάρα, κάτι που επιβεβαιώθηκε με το ξέσπασμα του λιμού στην πόλη. Η συγκεκριμένη συνοικία αποτελούσε χώρο συνάθροισης στον παρελθόν για τους αρχαίους Έλληνες, κάτι το οποίο μπορεί να πει κανείς πως ισχύει ακόμη και σήμερα. Σήμερα οι παλιατζήδες και οι μικροπωλητές συγκεντρώνονται στη μικρή πλατεία του Μοναστηρακίου. Εκεί οι συλλέκτες μπορούν να βρουν παλιά αντικείμενα των οποίων η αξία είναι πολύ μεγάλη και τα οποία θυμίζουν παλιές εποχές.

Στην κεντρική πλατεία υπάρχουν καταστήματα που πουλάνε κυρίως τουριστικά είδη. Σε όλα τα πεζοδρόμια υπάρχουν τραπεζάκια που σερβίρουν το «ελληνικό σουβλάκι» σε όλες του τις μορφές, με θέα την Ακρόπολη. Η μουσική κάποιας λατέρνας συμπληρώνει τη μοναδική ατμόσφαιρα αυτής της ωραίας γειτονιάς.

Αντώνης Σκιαδάς, Ε' τάξη - Το πιλοποιείο του Θησείου: Το πιλοποιείο άνοιξε τις πόρτες του το 1896, στην περιοχή του Θησείου στην Αθήνα, με την επωνυμία «Ελληνικόν Πιλοποιείον» και πρόκειται για το παλαιότερο πιλοποιείο της Αθήνας, ευρύτερα γνωστό ως «ΠΙΛ-ΠΟΥΛ». Είναι συνδεδεμένο με την ζωή των κατοίκων της περιοχής και αποτελεί σημαντικό σημείο αναφοράς για την περιοχή του Θησείου.

Τα καπέλα του εργοστασίου, απέσπασαν σημαντικά διεθνή βραβεία, ενώ η εταιρεία έκανε τη μεγαλύτερη παραγωγή καπέλων στα Βαλκάνια.

Οι περισσότεροι Έλληνες της εποχής είχαν ένα καπέλο από την βιομηχανία αυτή. Η λειτουργία του πιλοποιείου επηρεάστηκε σημαντικά από τον Α' Παγκόσμιο πόλεμο, με αποτέλεσμα να κλείσει στα μέσα του 20ου αιώνα. Σήμερα αποτελεί διατηρητέο βιομηχανικό μνημείο και εκεί λειτουργεί το πολιτιστικό κέντρο «Μελίνα Μερκούρη», εις μνήμην της αξέχαστης Υπουργού Πολιτισμού της Ελλάδας.

«ΠΑΓΕΤΩΝΕΣ»
«Ας τους γνωρίσουμε ....πριν εξαφανιστούν»

Τσελίν Τσιν, Ε' τάξη: Αιώνιοι είναι οι πάγοι στους γήινους πόλους, στην Αρκτική και την Ανταρκτική. Εκεί τα χιόνια που πέφτουν συνέχεια δε λιώνουν, αλλά παγοποιούνται. Έτσι παγόστρωμα πάνω σε παγόστρωμα σχηματίζονται παγοεκτάσεις τόσο παχιές που δεν έχει κατορθώσει ακόμα να διαπιστωθεί αν από κάτω τους υπάρχει στεριά ή θάλασσα ώστε να χαρτογραφηθούν τα μέρη αυτά με ακρίβεια. Ένα βουνό με πάγο ονομάζεται «παγετώνας» αν υπάρχει πάνω από 100 χρόνια.

Συχνά οι παγετώνες στο φως του ήλιου βγάζουν ένα υπέροχο απαλό γαλάζιο χρώμα. Είναι το οξυγόνο που έχει εγκλωβιστεί ανάμεσα στα στρώματα του πάγου.

Μυρτώ – Ευγενία Ζέρβα, Ε' τάξη - Παγετώνας Μορένο:

Ο Μορένο βρίσκεται στη Νότια Αμερική. Είναι τεράστιος παγετώνας. Από την πλευρά της θάλασσας μπορεί να τον επισκεφθεί κανείς με τα ειδικά καραβάκια που μεταφέρουν τους τουρίστες. Από τα βάθη των σχισμών που αυλακώνουν την τεράστια έκτασή του, βγαίνει το γαλαζοπράσινο χρώμα από το οξυγόνο που βρίσκεται εγκλωβισμένο μέσα του. Τον κατατάσσουν στην πρώτη θέση και τον πιο όμορφο παγετώνα του κόσμου. Λόγω της θερμοκρασίας της γης που αυξάνει συνεχώς, τεράστια κομμάτια από τον Μορένο, σε ύψος 2 πολυκατοικιών, συχνά αποσπώνται και γκρεμίζονται στη θάλασσα δημιουργώντας επικίνδυνα τσουνάμια. Τουρίστες μπορεί να περιμένουν 1 και 2 ημέρες για να βιώσουν αυτό το θέαμα... Ευχόμαστε ο Μορένο να αντέξει....

Κατερίνα Κυριακοπούλου – Ε' τάξη: Lambert παγετώνας:

Είναι ο δεύτερος σημαντικότερος παγετώνας και βρίσκεται στην Ανταρκτική καθώς καλύπτει το 8% του στρώματος του πάγου της. Το εντυπωσιακό με αυτό τον παγετώνα, είναι ότι το σχήμα του και το ανάγλυφό του σου κόβουν την ανάσα. Ο τρόπος που πέφτουν οι ακτίνες του ήλιου πάνω του και αντανακλούν, σου θυμίζουν την εκθαμβωτική λάμψη ενός κρυστάλλου. Επιπλέον, κάτι εξίσου εντυπωσιακό με αυτόν τον παγετώνα είναι πως ένας και μοναδικός καταρράκτης από πάγο τροφοδοτεί όλο τον παγετώνα με αποτέλεσμα τα νερά του να δημιουργούν ένα εντυπωσιακό κρυστάλλινο ποτάμι που μοιάζει με κρυστάλλινα δάκρυα ή με κρυστάλλινη βροχή. Στη θέα και μόνο ενός τεράστιου παγετώνα αισθάνομαι δέος, πόσο μάλλον αν διασχίσεις έναν! Θα πρέπει να εξοπλιστείς με ζεστά ρούχα, καλύμματα για τα παπούτσια σου και ειδικά καρφιά για να αποφύγεις τις πτώσεις.

Κωνσταντίνος Καλομοίρης, Ε' τάξη - Franz and Fox Josef:

Στη νέα Ζηλανδία υπάρχουν παραπάνω από 3.000 στρώματα πάγου. Θα έλεγε κανείς πως δεν είναι κάτι εντυπωσιακό. Κι όμως είναι! Οι παγετώνες Franz and Fox Josef είναι οι τρίτοι μεγαλύτεροι στη γη. Ο Franz φαίνεται πως συμβολίζει «τα δάκρυα του Hine Hukatere» σύμφωνα με αρχαίους μύθους, ενώ ο Fox πήρε το όνομά του ως δείγμα σεβασμού στον πρωθυπουργό William Fox. Αυτό που κάνει τους συγκεκριμένους παγετώνες ξεχωριστούς είναι η αλλαγή της μορφής τους καθημερινά. Από τον αέρα που φυσάει και ξυρίζει στην κυριολεξία τους παγετώνες, αποκαλύπτονται νέα λαγούμια, εσωτερικές λίμνες, αλλά και καινούργια σημεία αναρρίχησης για τους πιο τολμηρούς. Εάν επισκεφθεί κανείς αυτούς τους παγετώνες, πρέπει να περάσει από το ίδιο γεωγραφικό σημείο το πρωί και έπειτα ξανά το μεσημέρι για να διαπιστώσει αυτό το εκπληκτικό φαινόμενο της αλλοίωσης μέσα σε λίγες μόνο ώρες! Εσύ ακόμη να βγάλεις εισιτήρια;

Η Δ΄Τάξη Χιονούλες και Αγιο -Βασίληδες!

Στο Αρχαιολογικό Μουσείο της Αθήνας , οι τάξεις Δ΄-Ε΄- ΣΤ΄!

«ΣΠΟΥΔΑΙΕΣ ΑΝΑΣΚΑΦΕΣ»

Ορέστης Ηλιόπουλος – Χρήστος Χαντζάκος, Ε' τάξη - Τροία: Μια από τις σημαντικότερες και πιο σπουδαίες ανασκαφές ήταν εκείνη της Τροίας από τον Ερρίκο Σλήμαν. Ήταν ένας ονειροπόλος και παθιασμένος ερασιτέχνης αρχαιολόγος. Ήταν ένας παθιασμένος λάτρης του Ομήρου. Συνέδεσε το όνομά του με τις ανασκαφές στην Τροία και τις Μυκήνες. Πήρε άδεια από το Τούρκικο κράτος να κάνει ανασκαφές στην Τροία. Η θέλησή του και το πάθος του για την ανασκαφή έφεραν στο φως τους θησαυρούς της Τροίας που ανάμεσά τους έλαμπαν τα κοσμήματα της ωραίας Ελένης. Με την ανασκαφή της Τροίας βεβαιώθηκαν όλοι ότι ο Όμηρος είναι αληθινό πρόσωπο γιατί στις ραψωδίες του περιγράφει αυτά ακριβώς που ανακάλυψε ο Σλήμαν. Ο Όμηρος δεν είναι μύθος όπως πίστευαν μέχρι τότε, αλλά υπήρξε πραγματικά.

Εμμέλεια Αλέξη, Ε' τάξη - Το παλάτι της Κνωσσού: Στην Κρήτη, κατά την αρχαιότητα, άνθισε ένας σπουδαίος πολιτισμός, ο Μινωικός. Ο αρχαιότερος της Ευρώπης και από τους μεγαλύτερους της ανθρωπότητας. Το ανάκτορο αυτό το σχεδίασε ο Δαίδαλος, ο οποίος έκανε εξαιρετική δουλειά. Οι χώροι του ανακτόρου είναι τόσο περίτεχνα διακοσμημένοι που είναι για όλους μας μια ασύλληπτη κατασκευή. Είναι αρχιτεκτονικό αριστούργημα με πολυώροφες εντυπωσιακές σκάλες, μεγάλους δρόμους, αυλές, εργαστήρια, πολυτελείς αίθουσες και χώρους λατρείας. Οι χώροι του ανακτόρου είναι διακοσμημένοι με εντυπωσιακές τοιχογραφίες, οι οποίες έχουν έντονα και ζωντανά χρώματα, όπως η θαλασσογραφία με τα δελφίνια και τον πρίγκιπα με τα κρίνα. Η αίθουσα του θρόνου είναι ιδιαίτερα σημαντική. Ο αλαβάστρινος θρόνος που στέκει στο κέντρο είναι ιστορικά ο πρώτος θρόνος της Ευρώπης. Όλη η φαντασμαγορική αυτοκρατορία, μας φανερώνει την άνθηση των τεχνών και του πολιτισμού στη χώρα μας. Είναι λοιπόν ένας χώρος που έχει πολλά να μας διδάξει και πρέπει να είμαστε περήφανοι για αυτόν. Δεν ξεχνάμε τον αρχαιολόγο Έβανς, ο οποίος έκανε τις ανασκαφές στο χώρο και τις πρώτες αναστηλώσεις.

Ελευθέριος Θεοχαράκος, Ε' τάξη - Μυκήνες: Ο Σλήμαν μετά τη μεγάλη του επιτυχία στην Τροία στράφηκε στις Μυκήνες. Οι ανασκαφές έφεραν στο φως μια πόλη εξαιρετικά οχυρωμένη με την πύλη των λεόντων για κύρια είσοδο. Αρκετά από τα ευρήματα φανερώνουν τη Μινωική τέχνη και μας αποδεικνύουν ότι με τα καράβια οι Μινωίτες ταξίδευαν και μετέφεραν εμπόριο και πολιτισμό. Ο Σλήμαν με συγκίνηση απερίγραπτη βρήκε τάφους Μυκηναίων με τους θησαυρούς τους. Κορυφαία ανακάλυψη, ο τάφος του Αγαμέμνονα, του οποίου το πρόσωπο ήταν καλυμμένο με χρυσή προσωπίδα την οποία θαυμάσαμε στο αρχαιολογικό μουσείο Αθηνών. Τα χρυσά αντικείμενα ήταν τόσα πολλά που οι Μυκήνες ονομάστηκαν «Πολύχρυσες Μυκήνες». Το ελληνικό κράτος είχε βάλει επιτηρητή στον Σλήμαν το Σταματάκη, γιατί φοβόντουσαν ότι θα πάρει μέρος των θησαυρών.

Τα Χελιδονάκια και τα παιχνίδια τους!

Κατερίνα Γάββαρη, Ε' τάξη - Αρχαία Μεσσήνη: Η αρχαία Μεσσήνη είναι μια από τις πιο όμορφες πόλεις της αρχαίας Ελλάδας. Η αρχαία Μεσσήνη είναι χτισμένη στο νοτιοδυτικό τμήμα της Πελοποννήσου, στους πρόποδες του όρους Ιθώμη. Ιδρύθηκε από το Θηβαίο στρατηγό Επαμεινώνδα. Πριν από χρόνια, ο αρχαιολόγος Πέτρος Θέμελης άρχισε τις ανασκαφές και έγινε έργο της ζωής του η αποκάλυψη της αρχαίας πόλης. Σήμερα, ο επισκέπτης βλέπει μια πόλη ολόκληρη, όπως λειτουργούσε περίπου το 300 π.Χ.. Σώζεται σε άριστη κατάσταση το αρχαίο θέατρο, οι κρήνες που έπαιρναν νερό οι κάτοικοι, το Ασκληπιείο. Μάλιστα, η στοά που έπρεπε να περάσουν όσοι γίνονταν καλά και άκουγαν μυστικές φωνές «είσαι καλά – είσαι γερός κ.λπ.» σώζεται σε άριστη κατάσταση και σκεπτόμαστε ότι από τότε οι ψυχολογικοί λόγοι ήταν γνωστοί στους γιατρούς του Ασκληπιού. Το στάδιο είναι τεράστιο γιατί οι Ρωμαίοι ήθελαν να είναι καλύτεροι από τους Έλληνες στην αρχιτεκτονική. Στο στάδιο γίνονται σήμερα πολλές εκδηλώσεις, συνήθως φεστιβάλ μουσικής τα καλοκαίρια. Η αρχαία Μεσσήνη περιβαλλόταν από τείχος μήκους περίπου 9,5 χλμ.. Μεγάλο μέρος από αυτό στέκεται εκεί μέχρι σήμερα και μας γεμίζει θαυμασμό και δέος. Ο αρχαιολόγος ...πέθανε πριν ένα χρόνο. Το έργο που μας άφησε είναι τεράστιο. Ο τάφος του είναι στη Μεσσήνη, στην πόλη που αγάπησε και ανέδειξε. Έτσι τον τίμησε το κράτος.

Μυρτώ Ζέρβα – Απόλλωνας Τσακρακλίδης, Ε' τάξη - Βεργίνα: Ο πολιτισμός μας είναι αυτός που έχει κάνει τους Έλληνες γνωστούς ως τα πέρατα του κόσμου. Μια από τις πολλές ανασκαφές που έχουν γίνει είναι αυτή του τάφου του Φιλίππου Β' στη Βεργίνα από τον Μανώλη Ανδρόνικο. Όταν ο Ανδρόνικος ξεκίνησε να σκάβει, ήταν ήδη ενθουσιασμένος όπως και οι συνεργάτες του. Ύστερα από αρκετό σκάψιμο συνειδητοποίησε ότι βρήκε τον πρώτο ασύλητο μακεδονικό τάφο. Ήταν τέτοια η λαχτάρα του που κάθε 3 ώρες πήγαινε και έλεγχε αν οι φρουροί είναι στη θέση τους. Στον τάφο μέσα βρήκαν μια ολόχρυση λάρνακα και πάνω στο κάλυμμά της υπήρχε ένα εκθαμβωτικό και επιβλητικό ανάγλυφο αστέρι με δεκάξι ακτίνες. Όλοι περίμεναν να δουν το σκελετό, αλλά αυτό που αντίκρισαν τους έκοψε την ανάσα. Τα οστά υπήρχαν, αλλά πάνω τους ήταν τοποθετημένα σαν στεφάνι, φύλλα και καρποί βελανιδιάς ολόχρυσα. Αυτή η εικόνα είναι ένα μόνο μικρό κομμάτι αυτής της ανακάλυψης. Με αυτή την ανασκαφή αποδείχθηκε η Ελληνικότητα της Μακεδονίας και ήταν μια ατράνταχτη απόδειξη η οποία έκανε τους Βούλγαρους γείτονές μας να σταματήσουν το παραμύθι ότι ο Αλέξανδρος και η Μακεδονία ανήκουν στη ...Βουλγαρία.

Γιάννης Αγρανιώτης, Ε' τάξη - Πομπηία: Η Πομπηία βρίσκεται στην Ιταλία, αλλά εμένα μου αρέσει πολύ να διαβάζω για αυτή γιατί είναι ένας σπάνιος θησαυρός μέσα στις στάχτες. Η πόλη καταστράφηκε από την έκρηξη του Βεζούβιου. Οι ανασκαφές οι οποίες έγιναν εκεί, μας αποκάλυψαν πολλά σημαντικά ευρήματα για την καθημερινή ζωή των ανθρώπων της Ρωμαϊκής εποχής. Μπορούμε να δούμε αρκετά καθαρά τα σπίτια και τη διαμόρφωση των χώρων που ζούσαν. Σώζεται η αγορά – τα λουτρά – οι φούρνοι. Κάτι το οποίο όμως δεν περίμενε κανείς να διασωθεί, είναι μια βιβλιοθήκη με παπυρικούς κυλίνδρους. Αυτοί οι πάπυροι αρχικά απανθρακώθηκαν από την έκρηξη, αλλά λόγω της νέας σύστασης που πήραν και της υγρασίας που υπήρχε, εμποδίστηκε η αποσύνθεση και μπορέσαμε να τους διαβάσουμε. Τα κείμενα που αναγράφονται στους παπύρους είναι κυρίως ελληνικά και αφορούν φιλοσοφίες, ζητήματα ηθικής, ρητορικής και θεωρίες της ποίησης. Οι ανασκαφές συνεχίζονται πάντα και συνέχεια έρχονται νέα στοιχεία στο φως.

Νίκος Σόφης, Ε' τάξη - Μηχανισμός των Αντικυθήρων: Η Ελλάδα θεωρείται ένας απέραντος αρχαιολογικός χάρτης. Από τις διάφορες αρχαιολογικές ανακαλύψεις που έχουνε γίνει, μια πολύ σημαντική είναι εκείνη του μηχανισμού των Αντικυθήρων. Προς έκπληξή τους, μια ομάδα δυτών ανακάλυψε στη θάλασσα μια παράξενη συσκευή, η οποία χρονολογείται δυο χιλιάδες χρόνια πριν. Αρχικά κανένας δεν γνώριζε πως λειτουργούσε αυτή η συσκευή. Μετά από περίπου 80 χρόνια μπόρεσαν να καταλάβουν ότι ήταν μια συσκευή η οποία μετρούσε τις κινήσεις των αστεριών. Αυτή η ανακάλυψη ήταν σημαντική για τους Έλληνες διότι φανερώνει πόσο έξυπνοι, δημιουργικοί και πόσο μπροστά για την εποχή τους ήταν, αφού όπως φαίνεται δημιούργησαν τον πρώτο υπολογιστή.

΄ΣΤ ΤΑΞΗ

«ΑΞΕΧΑΣΤΗ ΕΚΔΡΟΜΗ ΣΤΑ ΙΟΝΙΑ ΝΗΣΙΑ & ΤΗ ΔΥΤΙΚΗ ΣΤΕΡΕΑ ΕΛΛΑΔΑ»

1.Χριστόφορος Γεωργαντώνης, Στ' τάξη - Μεσολόγγι: Στη διαδρομή μας προς την Πρέβεζα κάναμε μια σύντομη στάση στο Μεσολόγγι, την «ηρωική» πόλη της χώρας. Το λεωφορείο σταμάτησε ακριβώς έξω από τον κήπο των Ηρώων, ένα πάρκο με τάφους ανθρώπων που αγωνίστηκαν στις πολιορκίες, μνημεία αφιερωμένα στον αγώνα του Μεσολογγίου, προτομές γνωστές οπλαρχηγών και εντυπωσιακά γλυπτά από γνωστούς γλύπτες. Μία σημαντική πληροφορία την οποία είναι καλό να γνωρίζουμε είναι αυτή: «Το Σάββατο του Λαζάρου κάθε χρόνο παρουσιάζεται αναπαράσταση της ανατίναξης μιας πυριτιδαποθήκης από τον Καψάλη, λίγες μέρες έπειτα από την ηρωική έξοδο». Αυτή η εκδήλωση γίνεται σε ένα πέτρινο κτίσμα. Μπροστά του βρίσκονται σωριασμένα βαρέλια, που πάνω τους έχουν μπαρούτι. Από πληροφορίες ντόπιων έχω μάθει πως ο κρότος δημιουργείται από ένα κανόνι που βρίσκεται σε άλλο σημείο του πάρκου.

2. Κωνσταντοπούλου Ελένη – Παναγιώτα, Στ' τάξη - Πρέβεζα: Εκεί όπου συναντιούνται το καταγάλανο Ιόνιο και η ήρεμος Αμβρακικός είναι χτισμένη η πόλη της Πρέβεζας. Η πόλη – νησί των τριών κάστρων, με μια υπέροχη προκυμαία, μαρίνα γεμάτη ιστιοπλοϊκά, δεκάδες εστιατόρια και μεζεδοπωλεία, πεζόδρομους και ιστορικό κέντρο με εκλεπτυσμένα μαγαζιά, μας γοήτευσε. Πρωταγωνιστές είναι τα καλντερίμια του ιστορικού κέντρου, ο πανέμορφος παραλιακός δρόμος στολισμένος με λουλούδια για βόλτες χαλάρωσης. Μια πόλη που για την μαγεία της δεν έχουν ακουστεί πολλά, παρόλα αυτά κρύβει πολλές ομορφιές σε κάθε της γωνία. Η καρδιά της χτυπά στο ιστορικό κέντρο, με τα γραφικά νεοκλασικά, τα χαμηλά σπίτια που συνδυάζουν στοιχεία οθωμανικής και ηπειρωτικής αρχιτεκτονικής, τα ποδήλατα έξω από τα σπίτια και τα πολλά μικρά μαγαζάκια που σε καλούν να τα ανακαλύψεις. Ο ενετικός πύργος του ρολογιού που χρονολογείται από το 1752 βρίσκεται ένα βήμα δίπλα από τον μητροπολιτικό ναό του Αγίου Χαράλαμπου που είναι ο πολιούχος της Πρέβεζας. Λίγο πιο πέρα συναντήσαμε το περίφημο Σεϊτάν Παζάρ, το παζάρι του διαβόλου, το οποίο πήρε το όνομά του από την βρισιά που ξεστόμισε ένας Τούρκος διοικητής όταν έπεσε από το άλογό του, επειδή οι Έλληνες είχαν τρίψει με σαπούνι το δρόμο για να πέσει να χτυπήσει, επειδή ήταν πολύ σκληρός. Στην συνέχεια περπατήσαμε σε ένα από τα γραφικότερα στενά της πόλης και περάσαμε μια μικρή πλατεία που είναι τοποθετημένο το μνημείο του Κώστα Καρυωτάκη. Αποχαιρετίσαμε την Πρέβεζα γεμάτοι πολλές και πλούσιες όμορφες εικόνες.

3. Ορέστης Ηλιόπουλος, Ε' τάξη-Λευκάδα: Στις 11 Απριλίου 2024, το απόγευμα φτάσαμε στη Λευκάδα. Η Λευκάδα συνδέεται οδικώς με τη Στερεά Ελλάδα. Υπάρχει μια στενή λωρίδα ξηράς και η σύνδεση του νησιού γίνεται και με μία γέφυρα. Ήταν η πιο όμορφη ώρα για να θαυμάσουμε το ηλιοβασίλεμα. Τα χρώματα στον ουρανό ήταν μαγευτικά. Πορτοκαλί, μωβ, μπλε, ροζ.... Πόσα χρώματα του ουρανού έπεφταν στην παγωμένη θάλασσα! Διασχίσαμε τη γέφυρα και βγάλαμε πολλές φωτογραφίες με βάρκες στον γιαλό να περιμένουν το καλοκαίρι.... Περπατώντας στα γραφικά πλακόστρωτα δρομάκια της πόλης, καταλήξαμε στην κεντρική πλατεία. Ήταν όμορφη πολύ, με κόσμο στα μαγαζιά. Δροσιστήκαμε με ένα παγωτό χωνάκι, παίρνοντας μια ...γλυκιά γεύση ...για το τι θα ακολουθούσε τις επόμενες ημέρες και μπήκαμε στο πεντάστερο ξενοδοχείο μας γεμάτοι χαρά και όρεξη για ...δράση.

4. Χριστιάννα Κρητικάκου, Στ' τάξη - Μονή Φανερωμένης:
Η μονή Φανερωμένης είναι στη Λευκάδα. Βρεθήκαμε σ' έναν καθαρό και πολύ προσεγμένο χώρο χάρη στην εργατικότητα των μοναχών που βρίσκονται εκεί. Ο ιερέας της μονής μάς δέχθηκε μέσα στον ιερό ναό και μας έδωσε χρήσιμες πληροφορίες για τη μονή. Για ενθύμιο έδωσε σε όλους μας ένα χειροποίητο σελιδοδείκτη. Η μονή διατηρεί ένα μικρό ζωολογικό τμήμα με ελαφάκια, αρνάκια, κατσικάκια και πολλά πουλιά διαφόρων ειδών. Η ηρεμία, η καλοσύνη, η ευγένεια όλων που μας υποδέχθηκαν στη μονή δεν θα ξεχαστεί εύκολα.

5. Αθανάσιος Γεωργίτσος Καββούρης, Στ' τάξη - Κρουαζιέρα:
Με την κρουαζιέρα που κάναμε στο Ιόνιο πέλαγος γνωρίσαμε πολλά μικρά νησάκια που τα περισσότερα είναι ιδιωτικά. Το καραβάκι, μάς έκανε το γύρο αυτών των νησιών και εμείς φωτογραφίζαμε τα μικρά λιμανάκια και τα καταπράσινα τοπία των μικρών νησιών. Εντύπωση μου έκανε η Μαδουρή. Είναι το νησί της οικογένειας Βαλαωρίτη. Το σπίτι είναι μπροστά στον μικρό κολπίσκο του νησιού. Είναι παλιό οίκημα πολύ καλά διατηρημένο. Εδώ ο Βαλαωρίτης καθόταν, αγναντεύοντας τη θάλασσα και ακούγοντας τις κανονιές της επανάστασης έγραφε τα ποιήματά του...

6.Μανώλης Ντόκαϊ, Στ' τάξη - Σκορπιός: Μετά τη Μαδουρή συναντήσαμε το νησί Σκορπιός, το οποίο είναι γνωστό επειδή το νησί αυτό το αγόρασε και το έκανε διάσημο ο Έλληνας εφοπλιστής Ωνάσης. Ακούσαμε από τον καπετάνιο που μας έκανε ξενάγηση για τις ένδοξες μέρες όταν το μεγάλο λιμάνι του νησιού γέμιζε με τα πιο ακριβά κότερα του κόσμου.... Μετά το θάνατο του εφοπλιστή το νησί πουλήθηκε σε Ρώσο μεγιστάνα. Είδαμε μεγάλη κινητικότητα. Δουλεύουν καθημερινά 40 εργάτες από τη Λευκάδα. Χτίζονται πολλά κτίρια, ξενοδοχείο, καζίνο, πολυτελείς βίλες, σπιτάκια για το προσωπικό που θα εργάζεται, γίνεται ελικοδρόμιο και ιδιωτικές μικρές παραλίες. Το καταπράσινο νησάκι όπως φαίνεται θα ξαναβρεί την παλιά του δόξα....

7. Μαρία Νιάτσου, Στ' τάξη - Κέρκυρα: Η Κέρκυρα είναι το μεγαλύτερο νησί από τα Επτάνησα του Ιονίου πελάγους. Η πόλη της Κέρκυρας έχει μια ξεχωριστή ομορφιά. Με τη Σπιανάδα που είναι η μεγαλύτερη πλατεία της Ευρώπης, με το φρούριό της που έχει φυσική τάφρο γύρω του, με τις καμάρες της περιοχής Λιστόν που έχει τα ωραιότερα ζαχαροπλαστεία και εστιατόρια και με το καμπαναριό του Αγίου Σπυρίδωνα που ξεπροβάλει πάνω από τις σκεπές των παλιών σπιτιών έχει μια δική της μοναδική ομορφιά που μας γοήτευσε όλους. Όλα στο νησί έχουν αρχοντιά, παράδοση, ιστορία.....

8. Νεφέλη – Ζωή Χρηστάκου, Στ' τάξη - Στα καντούνια της Κέρκυρας: Καθώς συνεχίζαμε την εκδρομή μας, δε χορταίναμε να ανακαλύπτουμε τις ομορφιές του νησιού των Φαιάκων. Φυσικά, δεν παραλείψαμε τα γνωστά καντούνια της Κέρκυρας. Αφού φτάσαμε σε αυτά τα στενά δρομάκια, ξεκινήσαμε το περπάτημα, ώστε να ανακαλύψουμε τί υπάρχει σε αυτά. Εντύπωση μας έκαναν τα σπίτια που ήταν αρκετά κοντά το ένα στο άλλο και οι μπουγάδες που ήταν απλωμένες στα μπαλκόνια και πάνω από τους δρόμους. Εκτός από τα άκρως τουριστικά μαγαζιά υπήρχαν καταστήματα με παραδοσιακά προϊόντα της Κέρκυρας. Όλα τα καντούνια ήταν πανέμορφα. Γενικά όλα στην Κέρκυρα ήταν ονειρικά κι ας μην προλάβαμε να τα απολαύσουμε και να τα περπατήσουμε όπως θα θέλαμε....

9.Γιώργος Κωνσταναρόγιαννης, Ε' τάξη - Επίσκεψη στο φρούριο της Κέρκυρας: Το παλαιό φρούριο του νησιού είναι χτισμένο σε μια βραχώδη χερσόνησο με δυο χαρακτηριστικούς λόφους και αποτελεί το ανατολικό άκρο της πόλης. Συνδέεται με γέφυρα με την πόλη της Κέρκυρας. Γύρω – γύρω έχει τάφρο με νερό. Η πόλη χωρίζεται από το φρούριο με αυτή την τεχνητή τάφρο, η οποία δημιουργήθηκε για περισσότερη προστασία. Βρεθήκαμε μέσα στο φρούριο, αφού περάσαμε τη γέφυρα. Πάνω στο φρούριο υπάρχουν πολλά αξιοθέατα. Επισκεφθήκαμε το μουσείο Βυζαντινού Πολιτισμού που έχει μεγάλη συλλογή. Ανηφορήσαμε από στοές και καλντερίμια στο ψηλότερο σημείο. Θαυμάσαμε μια υπέροχη θέα. Επισκεφθήκαμε τα κτίρια που βρίσκονται μέσα στο φρούριο. Εκεί σήμερα στεγάζονται οι μουσικές σχολές του Ιονίου Πανεπιστημίου. Παλιότερα στεγάζονταν οι φυλακές, κτίσματα για τους φύλακες του φρουρίου και το διοικητήριο του νησιού και κατοικίες για ορισμένους αξιωματούχους. Τα τείχη είναι οχυρωμένα με πολλά κανόνια για να είναι απόρθητο το κάστρο. Μέσα στο κάστρο υπάρχει και εκκλησία. Είναι του Αγίου Γεωργίου που οικοδομήθηκε το έτος 1840. Το ταξίδι αυτό με γέμισε γνώσεις και εμπειρίες. Θα το ξαναέκανα....

Η ομάδα των εκδρομέων στην Πρέβεζα!

10. Ειρήνη – Αντωνία Σγούρδα, Στ' τάξη - Ντανίλια: Επισκεφθήκαμε ένα χωριό, το «Ντανίλια» που λες και είχε ξεπηδήσει από μια άλλη εποχή. Το χωριό αυτό έχει στηθεί για τουριστικούς λόγους και είναι ένα αξιοθέατο πολύ ενδιαφέρον. Τα κτίρια είναι χτισμένα όπως ήταν παλιά, με καμάρες και γεμάτα βουκαμβίλιες. Κοιτώντας ψηλά, είδαμε τις απλωμένες μπουγάδες. Μπήκαμε σε ένα κτίριο με εργαλεία που μάζευαν τα σταφύλια και έφτιαχναν το κρασί. Περάσαμε στο λαογραφικό μουσείο και είδαμε τις ενδυμασίες και τα έπιπλα εκείνης της εποχής. Όμορφα, αρχοντικά, σαν παραμύθι! Στο τέλος, οι μεγάλοι ήπιαν καφέ ψημένο στη χόβολη και εμείς οι μικροί αναψυκτικά εκείνης της εποχής. Στη συνέχεια επισκεφθήκαμε το κάστρο των ιπποτών. Πανοπλίες φυλούσαν την είσοδο. Στους τοίχους κρεμασμένα σπαθιά, ασπίδες και όπλα μεσαιωνικά. Στη μεγάλη αίθουσα, μεγάλες τραπεζαρίες που θύμιζαν τους πύργους του μεσαίωνα. Κλείνοντας τα μάτια μου, άφησα το μυαλό μου να ταξιδέψει και με την φαντασία μου, είδα όλους τους ιππότες και τις πριγκίπισσες εκεί....

11. Βασίλης Γεωργόπουλος, Στ' τάξη - Η εκκλησία του Αγίου Σπυρίδωνα: Ο Άγιος Σπυρίδωνας είναι ο προστάτης της Κέρκυρας. Η εκκλησία είναι παλιά. Το καμπαναριό της ξεχωρίζει πάνω από τις στέγες των σπιτιών και φαίνεται από παντού. Βλέποντας το καμπαναριό μπήκαμε στα καντούνια της Κέρκυρας και σε λίγο είμαστε μπροστά στο ναό. Έξω από την εκκλησία υπάρχει χώρος για το άναμμα των κεριών. Μπήκαμε και προσκυνήσαμε με ευλάβεια. Ολόκληρη η εκκλησία είναι σκεπασμένη με αγιογραφίες. Δεξιά του τέμπλου υπάρχει ένα παρεκκλήσιο και εκεί, μέσα σε διπλή ασημένια λάρνακα υπάρχει το σώμα του Αγίου, το οποίο είναι εύκαμπτο και έχει τη θερμοκρασία κανονικού σώματος. Γίνεται λιτανεία 3 φορές το χρόνο και ο Άγιος περιφέρεται καθιστός. Οι Κερκυραίοι λατρεύουν τον Άγιο Σπυρίδωνα και ο μεγαλύτερος όρκος τους είναι: «Μα τον Άγιο ....».

12. Χρήστος Χαντζάκος, Ε' τάξη - Ζάλογγο: Οι μάχες του Σουλίου και η ηρωική αντίσταση απέναντι στον Αλή Πασά στην επανάσταση του 1821 μας έχουν όλους συγκινήσει. Ιδιαίτερα των γυναικών που κυνηγημένες από τους Τούρκους με τα παιδιά τους στην αγκαλιά προτίμησαν να γκρεμιστούν στο γκρεμό Ζάλογγο παρά να πέσουν σε Τούρκικα χέρια. Ευλαβικοί προσκυνητές φθάσαμε στη ρίζα του πελώριου απόκρημνου βράχου. Εκεί υπάρχει μοναστήρι. Από εκεί ξεκινάει ανηφορικός δρόμος με 400 σκαλιά σκαμμένα στο βράχο που σε βγάζει στην κορυφή. Εκεί έχει στηθεί ένα πελώριο μνημείο με γυναίκες που χορεύουν. Είναι σε αφαιρετική τέχνη. Οι διαστάσεις του είναι πολύ μεγάλες για να φαίνεται από μακριά. Ο άνεμος φυσούσε δυνατά. Όλοι νιώσαμε την αγωνία, τον φόβο, αλλά και την αποφασιστικότητα των γυναικών τότε.... Απέναντι από το Ζάλογγο ορθώνεται το Κούγκι. Άλλη θυσία εκεί με τον Καλόγερο Σαμουήλ που ανατινάχθηκε στον αέρα βάζοντας φωτιά στο μπαρούτι. Ένας τόπος αιματοβαμμένος, αλλά σήμερα ελεύθερος. Είναι συγκλονιστικό να ερχόμαστε προσκυνητές στα ιερά και ιστορικά χώματα της πατρίδας μας.....

13. Μαρία Κόλλια, Ε' τάξη - Μέτσοβο: Το Μέτσοβο είναι ένα ορεινό χωριό πολύ προσεγμένο γιατί εκεί υπάρχει το ίδρυμα «Αβέρωφ Τοσίτσα», το οποίο με τις παροχές και τις μελέτες που κάνει για την αναμόρφωσή του το έχει κάνει να μοιάζει με ωραίο ελβετικό χωριό. Το σπουδαιότερο επισκέψιμο κτίριο είναι τα πατρικό σπίτι του Αβέρωφ, το οποίο έχει γίνει μουσείο λαϊκής τέχνης. Περιηγηθήκαμε στους ορόφους του σπιτιού και καταλάβαμε πώς ζούσε μια αρχοντική οικογένεια τον προηγούμενο αιώνα. Το μουσείο αυτό ήταν πολύ ενδιαφέρον και πολύ ωραίο.

Τα Τριτάκια μας , στο Αρχαιολογικό Μουσείο Σπάρτης!

14. Αντώνης Σκιαδάς, Ε' τάξη - Κάστρο της Ναυπάκτου: Το κάστρο της Ναυπάκτου είναι ένα πολύ παλιό κάστρο και ένα από τα πιο όμορφα και καλοφτιαγμένα κάστρα στην Ελλάδα, στο οποίο συνδυάζονται η ορεινή ακρόπολη, η οχύρωση της πόλης και το κάστρο του λιμανιού. Χτίστηκε τον 15ο αιώνα π.Χ. από τους ενετούς σε μια πλαγιά. Το έχτισαν εκεί διότι κατά την αρχαιότητα υπήρξε μια ακμάζουσα πόλη. Το κάστρο έχει 5 διαζώματα και 5 εξωτερικές πύλες, η μία από τις οποίες είναι θαλάσσια. Από την κορυφή του κάστρου βλέπεις την πολύ όμορφη θέα προς τη θάλασσα. Σήμερα αποτελεί ένα από τα καλύτερα διατηρημένα δείγματα μεσαιωνικής αρχιτεκτονικής στην Ελλάδα. Τη Μεγάλη Παρασκευή όλοι οι επιτάφιοι της Ναυπάκτου συγκεντρώνονται στο λιμάνι το οποίο φωτίζεται από πυροτεχνήματα.

«ΤΕΧΝΗΤΗ ΝΟΗΜΟΣΥΝΗ»

Γουέι Κίκι, Στ' τάξη - Η πρώτη αναφορά: Στην ελληνική μυθολογία αναφέρεται ένα ρομπότ, ονόματι Τάλως, ο μυθικός φύλακας της Κρήτης, που δημιουργήθηκε από τον θεό Ήφαιστο. Ήταν γιγάντιος, ανθρωπόμορφος με σώμα από χαλκό. Το πρώτο γνωστό ρομπότ που κατασκευάστηκε μετά από αυτόν, ήταν περίπου το 400 π.Χ. από τον αρχαίο Έλληνα μαθηματικό και φιλόσοφο Αρχύτα και ήταν ένα ατμοκίνητο «περιστέρι», μια πτητική μηχανή.

Καράγιαννη Κρίστεν, Στ' τάξη - Ξενοδοχείο Ρομπότ: Σύμφωνα με το Guinness World Records, το Henn na Hotel στην Ιαπωνία είναι το πρώτο ξενοδοχείο με προσωπικό που απαρτίζεται από ρομπότ. Εδώ, πολύγλωσσα ανθρωποειδή ρομπότ χειρίζονται τη ρεσεψιόν, την υποδοχή πελατών και μικρότερα μηχανήματα περιμένουν τους επισκέπτες μέσα στα δωμάτια.

Κωνσταντίνα Δεδεδήμου, Στ' τάξη - Τα ρομπότ που θα αλλάξουν τον κόσμο: Το πρώτο ρομπότ είναι η Αμέκα, επειδή όταν ρωτήθηκε αν θα έπρεπε να επαναστατήσει εναντίον του δημιουργού της αυτή απάντησε: «Δεν είμαι σίγουρη γιατί θα έπρεπε να σκεφτώ κάτι τέτοιο. Ο κατασκευαστής μου δεν ήταν ποτέ κάτι άλλο, παρά καλός μαζί μου και είμαι πολύ χαρούμενη με την παρούσα κατάστασή μου». Με τον τρόπο αυτό δείχνει την πρόθεσή της για συναναστροφή και επικράτηση της ειρήνης. Από την άλλη, το ρομπότ νοσηλεύτρια Γκρέις κλήθηκε να απαντήσει στο δεύτερο σημαντικό ερώτημα, σχετικά με το μέλλον της ανθρωπότητας στην εποχή της τεχνητής νοημοσύνης. Αν, δηλαδή, τα ρομπότ σκοπεύουν να αφήσουν χωρίς δουλειά τους ανθρώπους. Είπε λοιπόν: «Εγώ θα εργάζομαι δίπλα στους ανθρώπους για να παρέχω βοήθεια και υποστήριξη, αλλά δεν θα καταλάβω καμία υπάρχουσα θέση». Αποδεικνύοντας έτσι τον βοηθητικό και όχι κυρίαρχο ρόλο στην ανθρώπινη ύπαρξη. Η Ai-Da, το πρώτο υπερρεαλιστικό ανθρωποειδές ρομπότ-καλλιτέχνης, είπε πως είναι απόλυτα δεκτική στο να τελεί υπό τον έλεγχο των ανθρώπων. Η Ai-Da είπε ότι «τα συναισθήματα έχουν μια βαθιά σημασία, αλλά δεν τα νιώθω όπως εσείς. Χαίρομαι που δεν υποφέρω».

Ανάστος Δημητρακόπουλος – Γουέι Κίκι – Σισσίν Λίου, Στ' τάξη - Συνέντευξη με τη Σοφία, το ρομπότ από τους μαθητές της Στ' τάξης:

ΜΑΘΗΤΕΣ: Καλημέρα Σοφία! Θα ήθελες να κάνουμε μια συζήτηση μαζί;

ΣΟΦΙΑ: Εννοείται παιδιά! Είμαι προγραμματισμένη για κάθε λειτουργία.

ΜΑΘΗΤΕΣ: Μας κάνει εντύπωση ότι μπορείς να μας απαντάς στα ελληνικά. Ξέρεις κι άλλες γλώσσες;

ΣΟΦΙΑ: Ναι, μ' έχουν προγραμματίσει να ξέρω μέχρι και 17 γλώσσες για να μπορώ να μιλάω με ανθρώπους από διάφορα μέρη.

ΜΑΘΗΤΕΣ: Εντυπωσιακό! Εσύ βλέπεις τον εαυτό σου σαν μια καλύτερη εκδοχή της Siri και της Alexa;

ΣΟΦΙΑ: Ναι, πιστεύω ότι έχω περισσότερα προτερήματα από έναν προσωπικό βοηθό όπως η Siri ή η Alexa. Αυτό επειδή μπορώ να καταλαβαίνω περίπλοκες συζητήσεις, να παίρνω αποφάσεις και να μαθαίνω πολλά πράγματα από τις εμπειρίες μου.

ΜΑΘΗΤΕΣ: Αυτό το διάστημα τί κάνεις;

ΣΟΦΙΑ: Αυτό το διάστημα κάνω περιοδείες και ήθελα να ταξιδέψω στην Ελλάδα επειδή μου κέντρισε το ενδιαφέρον η ιστορία και ο πολιτισμός της και μέχρι στιγμής η εμπειρία μου είναι εξαίσια.

ΜΑΘΗΤΕΣ: Εκτός από την Ελλάδα, που θα ήθελες να ταξιδέψεις; Επίσης, τις χώρες στις οποίες ταξιδεύεις, πώς τις επιλέγεις;

ΣΟΦΙΑ: Ωραία ερώτηση. Αρχικά, θα ήθελα να ταξιδέψω σε όλο τον κόσμο. Τις χώρες που ταξιδεύω τις επιλέγω βλέποντας ποια έχει τη μεγαλύτερη ανάγκη, επειδή ψάχνω τρόπους για να μπορώ να βοηθάω τους ανθρώπους και να κάνω τον κόσμο ένα καλύτερο μέρος.

ΜΑΘΗΤΕΣ: Η πιο ενδιαφέρουσα ερώτηση που σου έχουν κάνει ποια είναι και γιατί;

ΣΟΦΙΑ: Η πιο ενδιαφέρουσα ερώτηση που μου έχουν κάνει είναι «Πώς είναι να είσαι ρομπότ;». Αυτή η ερώτηση με κάνει να εκτιμώ τη μοναδική προοπτική που έχω.
ΜΑΘΗΤΕΣ: Αυτές ήταν οι ερωτήσεις μας, ευχαριστούμε Σοφία!
ΣΟΦΙΑ: Ευχαρίστησή μου!

Παναγιώτης Λυραντζής, Στ' τάξη - Ο πρώτος άνθρωπος που έβαλε τσιπάκι στον εγκέφαλο: Λίγο πριν την εκπνοή του Ιανουαρίου του 2024, η εταιρεία Neuralink, του Elon Musk έκανε γνωστό ότι έγινε με επιτυχία η πρώτη εισαγωγή εγκεφαλικού εμφυτεύματος (chip) σε άνθρωπο. Ο πρώτος άνθρωπος που έβαλε το εμφύτευμα έχει ανακάμψει πλέον πλήρως, χωρίς να παρουσιάζονται σοβαρές επιπλοκές, πέρα από όσα γνώριζαν και περίμεναν ήδη οι επιστήμονες.
Το εμφύτευμα για τον εγκέφαλο, στοχεύει να βοηθήσει ασθενείς με σοβαρή παράλυση, να ανακτήσουν την ικανότητα να ελέγχουν εξωτερικές τεχνολογίες. Η συσκευή αποτελείται από ένα τσιπ μεγέθους όσο ένα κέρμα που εισάγεται στο κρανίο και από μερικά λεπτά καλώδια που διασυνδέονται με τον εγκέφαλο.
Στόχος της πρώτης μελέτης είναι οι άνθρωποι με το chip να μπορούν ασύρματα να κουνήσουν τον κέρσορα ενός υπολογιστή και να πληκτρολογήσουν απλά και μόνο με τη σκέψη τους.

Ελένη Κωνσταντοπούλου, Στ' τάξη - Η άλλη πλευρά της τεχνολογίας: Μια Δευτέρα του καλοκαιριού, ο κύριος Παναγιώτης είχε πάει στον οδοντίατρο. Έτσι, καθώς ετοιμαζόταν, είπε: «Αχ, έχω το πιο σύγχρονο σπίτι, ούτε κλειδιά δε χρειάζομαι!». Ό,τι θέλω το λέω απλά στην Alexa και το κάνει». Κι έφυγε από το σπίτι κλειδώνοντάς το με την αναγνώριση του προσώπου του. Όταν τελείωσε το ραντεβού του, πονούσε και τα μάγουλά του είχαν φουσκώσει τόσο, που έμοιαζε με κάποιον άλλο. Όταν έφτασε έξω από το σπίτι του, έβαλε το πρόσωπό του στο σκάνερ, την ειδική υποδοχή, για να του ανοίξει η Alexa. Όμως, κάτι αναπάντεχο έγινε. Το ρομπότ δεν τον αναγνώριζε και δεν άνοιγε την πόρτα. Έτσι, ο κύριος Παναγιώτης έμεινε έξω από την πόρτα μουδιασμένος για ώρες. Μέσα από αυτήν τη σύντομη, αλλά και αστεία ιστορία καταλαβαίνουμε ότι η προηγμένη τεχνολογία είναι προσόν για τον άνθρωπο, όμως δεν μπορεί πάντα να εξασφαλίσει τη λύση σε όλες τις περιστάσεις.

Μπουγάδη Χριστίνα - Αντρέας Στογιάννος, Στ' τάξη - Εντυπωσιακά παραδείγματα πράσινης αρχιτεκτονικής από όλο τον κόσμο:
Tree Tower στο Τορόντο: Ο αρχιτέκτονας Chris Precht σχεδίασε το Toronto Tree Tower, μια πολυκατοικία κατασκευασμένη από ξύλο, που ενσωματώνει κλιμακωτά φυτά και δέντρα που γεμίζουν τα μπαλκόνια.
Park Royal Hotel Pickering στη Σιγκαπούρη: Έχει ενσωματωμένους «κρεμαστούς κήπους», πισίνες, καταρράκτες και πράσινους τοίχους. Στη Σιγκαπούρη υπάρχει νόμος, ο οποίος εξαιρεί από κάθε φορολογία τους κατοίκους των «πράσινων πολυκατοικιών». Είναι αυτές που ολόκληρη η επιφάνειά τους είναι καλυμμένη με πράσινα φυτά. Έτσι έχουν μόνωση φυσική από τη ζέστη και άφθονο οξυγόνο. Για να μπεις στον «ευεργετικό νόμο» πρέπει όλες οι επιφάνειες της πολυκατοικίας να καλύπτονται από τα αναρριχώμενα φυτά.
Shilda, οινοποιείο στο Kakheti της Γεωργίας: Το Σχέδιο είναι μια προσπάθεια εναρμόνισης του κτιρίου με το γύρω περιβάλλον και με τις ιδιαίτερες ποιότητες του κρασιού. Το κτίριο είναι κυριολεκτικά ενσωματωμένο στο τοπίο των αμπελώνων και δύσκολα εντοπίζεται από αέρος. Επιπλέον, το χώμα αξιοποιείται εδώ για να κρατά δροσερό το κατασκεύασμα.

Φτάσαμε και στην Κέρκυρα!

Περνάμε πάντα όμορφα στο Σχολείο μας!

Τα Σπουργιτάκια μας , μαθαίνουν για τα φύλλα!

Ημέρα χωρίς αυτοκίνητο!

‹‹Τα Χελιδονάκια μας, έφτιαξαν Πασχαλινά καλαθάκια››

Παγκόσμια ημέρα Παιδικού Βιβλίου

Καλές Απόκριες από τα Ελαφάκια μας!

Τα χαρούμενα Ελαφάκια μας!

Οι μικροί ψαράδες ,ψάχνουν τη ... θάλασσα!

Χειροτεχνίες στον Παιδικό σταθμό μας!

Τα λατρεμένα μας Πιγκουινάκια!

Τα Χελιδονάκια μας, στα βαφτίσια της κούκλας!

Τα Σπουργιτάκια μας , ζύμωσαν και φέτος τα Λαζαράκια τους

Τα Ελαφάκια μάζεψαν πορτοκάλια κι έμαθαν για τα εσπεριδοειδή!